

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Herečka činohry NDM
Petra Lorencová

Každá role mi svým způsobem vstoupí do života...

OPERA

Donizettiho Anna Bolena
zpět na repertoáru NDM!

BALET

Mezinárodní gala za účasti
významných hostů!

OPERA/MUZIKÁL

Sunset Boulevard
Muzikálový šperk sezóny

EXTRA

Debata Sergej Prokofjev
– osud a drama

BUDOUCNOST ZAČÍNÁ UŽ DNES

Chceme být dobrým sousedem a silným partnerem projektů tam, kde působíme. Každoročně věnujeme desítky milionů korun na vzdělávání, kulturu a do sociální oblasti. Investujeme do naší společné budoucnosti v regionu.

ArcelorMittal
pro budoucnost
regionu

<http://ostrava.arcelormittal.com>

ROK PRŮMYSLU
A TECHNICKÉHO
VZDĚLÁVÁNÍ

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení přátelé, milí diváci,

96. sezóna Národního divadla moravskoslezského vstoupila do své druhé poloviny. Do jejího konce nás v následujících čtyřech měsících čeká ještě 7 premiér nových titulů ve všech čtyřech našich uměleckých souborech a řada dalších doprovodných akcí. Přesto poprvé v tomto již 24. čísle našeho časopisu na měsíc březen a duben 2015 představujeme připravované tituly pro příští sezónu 2015/2016, která bude v historii našeho divadla již devadesátou sedmou!

Spolu se zajímavými a doufám, že i lákavými tituly, které pro Vás chystáme, se zde také poprvé setkáte s vizuálním symbolem následující sezóny. Jeho autorem je opět vynikající ostravský výtvarník Jiří Šigut. Jeho symbol číslovky 120 s výřezem budovy Národního domu pro sezónu letošní vystřídá jedna dominová kostka s dvojkou a čtyřkou. Jedno – Národní divadlo (moravskoslezské)! Máme dvě velké

divadelní budovy a čtyři soubory! A domino je hra, hra se spoustou možností, kombinací, vazeb a souvislostí. Hra pro čistou radost ze hry, hra s napětím, nečekanými možnostmi, kombinacemi, překvapeními. Hra může přinést i cestu, skrze hru můžeme dojít k poznání. A takové je a má být přece divadlo. A my hrajeme pro Vás!

V poslední době se opět a zcela správně vrací do veřejné diskuse téma centra města Ostravy. Národní divadlo moravskoslezské svou kontinuální činností i svým současným životem přináší k tomuto tématu, věřím, zásadní příspěvek a šanci. Naše obě divadelní budovy patří k výrazným dominantám centra Ostravy již přes sto let (přesněji Divadlo Jiřího Myrona 121 let, Divadlo Antonína Dvořáka 108 let). Jsou to domy s bohatou a někdy i pohnutou historií, které proměnily svůj vzhled, ale neztratily svůj smysl a funkci. Vznikly jako důsledek rychle se rozvíjejícího moderního velkoměsta koncem 19. století. Přinášejí stále nejlepší a největší zážemí pro divadelní činnost všech žánrů v Ostravě. Jsou zde také nejrepresentativnější společenské prostory. Naše divadla jsou po celých 10 měsíců divadelní sezóny v plném provozu. Pokud hrajeme na obou scénách současně a máme (což většinou máme) plno, ocitá se v centru Ostravy přes tisíc lidí. Chyba přece není v centru jako takovém. Pokud má co nabídnout, stává se logickým magnetem, živým srdcem města. Je přece škoda, že po skončení představení není příliš důvodů být v centru dále a déle. Jsme v centru – jsme centrem. Centrem, které je životem v centru města. Centrem

divadelního a na něj navazujícího společenského i intelektuálního dění – a nejen pro Ostravu.

Uplynulý měsíc přinesl hned několik důkazů, že divadlo z centra Ostravy má své nezastupitelné a oceňované místo v centru celorepublikového divadelního dění. Ať to byla událost letošní české muzikálové sezóny – česká premiéra muzikálu A. Lloyd Webbera *Sunset Boulevard*, nebo úspěšné hostování operního souboru v Národním divadle v Praze na Festivalu hudebního divadla OPERA 2015 s pozoruhodnou inscenací opery Leoše Janáčka *Vlady páně Broučkovy* (před námi je již jen 5! posledních představení – derniéra bude 31. 5. 2015) či tři ocenění v soutěžní přehlídce Balet 2014 – pro náš celý baletní soubor, demisolistu Vladimíra Vašků i choreografku Natašu Novotnou.

Takže jedno malé doporučení na závěr – příliš návštěvu divadla neodkládejte. Některé inscenace je opravdu škoda minout a jejich čas je z mnoha důvodů omezen.

S přáním krásného a inspirativního nadcházejícího jarního času

v úctě Váš

Jiří Nekvasil

OHLYS DIVÁKŮ

Navštívili jste představení Národního divadla moravskoslezského, které pro vás bylo zážitkem? Zdálo se vám kontroverzní, došlo vám nebo rozesmálo? Dejte nám vědět na casopis@ndm.cz! Váš názor nás zajímá!

VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY

Ostravský „Brouček“, uvedený v rámci festivalu Janáček Brno byl skvělý. Nejlepší, jakého jsem kdy viděla. A viděla jsem jich za ta léta pár... A zdaleka jsem nebyla sama, komu se moc líbil. Výborná režie SKUTRU, skvělá a fungující scéna, práce s rekvizitami, dobré obsazení, výborná pěvecká i herecká práce protagonistů a báječný divadelní sbor. Orchestr pod vedením Roberta Jindry rozhodně na dojem nic nepokazil. Janáček by toto představení asi ocenil!
Jitka Pelánová, Brno

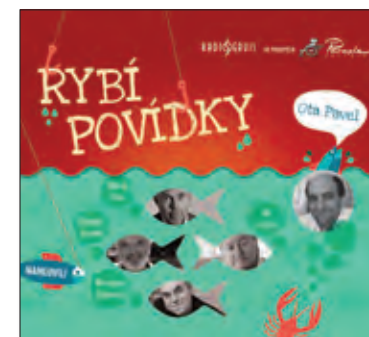
PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM

Dnes jsem měla možnost vidět představení Podivný případ se psem. Jedním slovem – ÚŽASNÉ! Všichni herci byli skvělí, ale hlavně herecký výkon herce Roberty Finty, který hrál hlavní postavu – autistického chlapce – byl famózní! Děkuji všem hercům za nádherný zážitek a těším se na další představení!
Šárka Cenková

QUO VADIS

Chtěli bychom Vám velice poděkovat za muzikál Quo vadis, který jsme zhlédli v Divadle Jiřího Myrona. Nádherný zážitek po všech stránkách. Knihu jsme četli a před tímto výstižným zpracováním hluboká poklona. V celém představení je obsažen děj, který výstižně pasuje na dnešní dobu, lidské konání a myšlení. Nádherný zážitek – velké povzbuzení do dalších dní. Ze srdce Vám VŠEM děkujeme.
Macháňovi

Každé dva měsíce odmění vydavatelství Českého rozhlasu Radioservis (<http://radioservis-as.cz>) jednoho z písčích diváků audioknihou. Tentokrát se jedná o *Rybí povídky* od Oty Pavla, ze kterých se bude těšit paní Jitka Pelánová. Gratulujeme!

OPERA _____ 5

ČINOHRA _____ 13

BALET _____ 23

OPERETA/MUZIKÁL _____ 31

EXTRA _____ 41

Sledujte nás na Twitteru!

 @ndmova

Sledujte aktuálně dění ve Vašem divadle na Facebooku!

www.facebook.com/narodnidivadlomoravskoslezske

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil
Správní ředitelka: Miloslava Hercíková
Produkční opery, dočasně pověřená vedením souboru: Valerie Hendrychová
Šéf činohry: Peter Gábor
Šéfka baletu: Lenka Dřímlová
Šéf operety/muzikálu: Patrick Fridrichovský
Šéf výpravy, scénograf: David Bazika
Mimořádné projekty: Martina Klézlová
Šéfka marketingu a obchodu: Anna Holečková
Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Odpovědná redaktorka: Lenka Schreiberová
Autoři textů: Marcela Bednaříková, Pavla Březinová, Jana Cindlerová, Lenka Dřímlová, Patrick Fridrichovský, Daniel Jäger, Martina Klézlová, Martin Klimeš, Ondřej Nádvozník, Radana Otipková, Marek Pivovar, Dagmar Rádová, Zuzana Rausová, Lenka Schreiberová, Tereza Strmisková
Program a repertoár: Milena Sladká
Technická spolupráce: Jarmila Faferková
Grafická úprava: Václav Melecký
Redakční uzávěrka: 30. ledna 2015
Vychází: 26. února 2015
Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské
Tisk: KARTIS+Co s.r.o.

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?
Kontaktujte paní **Kateřinu Svobodovou**, katerina.svobodova@ndm.cz, tel: 731 498 581

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.
Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálním dílům a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úroveň se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobarokním stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 bylo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za druhé světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Během války divadlo zasáhlo bombardování a byla nutná jeho rekonstrukce. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a od roku 1948 Divadlo Zdeňka Nejedlého. V 50. letech došlo ke změně vnějšího vzhledu divadla, novobarokní prvky byly nahrazeny sloupovou řadou v průčelí, kterou můžeme vidět dodnes. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Divadlo Antonína Dvořáka je domovskou scénou souboru opery, hrají zde i soubory činohry a baletu. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V letech 1908–1919 zde působilo první stálé české profesionální divadlo, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace byl český divadelní soubor nucen opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. Po rozsáhlé rekonstrukci a dostavbě bylo divadlo opět otevřeno v roce 1986. Divadlo Jiřího Myrona je domovskou scénou souboru operety/muzikál, účinkuje zde rovněž činoherní a baletní soubor a hlediště pojme 623 diváků.

SBORNÍK CESTY KE SPOLUPRÁCI DIVADEL A ŠKOL

Symposium „**Cesty ke spolupráci divadel a škol v českém a německém kontextu**“ se uskutečnilo v Národním divadle moravskoslezském od 10. do 11. dubna 2014. Tématem symposia bylo hledání možností spolupráce divadel a škol a inspirace jak německou, tak českou praxí v této oblasti. Program symposia obsahoval odborné příspěvky a prezentace, workshopy, diskuse i návštěvu divadelního představení. V diskusích zazněla poměrně zásadní témata týkající se například téměř neexistující dramatické výchovy (jako regulérního partnera výchovy hudební a výtvarné) na základních a středních školách. Diskutovalo se také o roli divadla jako kulturní instituce ve vzdělávacím procesu.
Ateliér pro děti a mládež vydal začátkem ledna 2015 elektronický sborník příspěvků z umělecko-pedagogického symposia. Ten je Vám k dispozici pro nahlédnutí i ke stažení na www.ndm.cz v sekci Pro školy.

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2014/2015

Leoš Janáček (1854–1928)
VYLETY PANĚ BROUCKOVY
Z pražské Vikárky přes Měsíc až k husitům – další z operních hitů 20. století!
Hudební nastudování: Robert Jindra
Režie: SKUTR (Martin Kukučka a Lukáš Trpišovský)
Premiéry 16. a 18. října 2014 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v českém originále s českými titulky

Gaetano Donizetti (1797–1848)
MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)
Strhující operní duel dvou královen – Marie Stuartovny a Alžběty I.
Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Režie: Linda Kepřtová
Premiéry 18. a 20. prosince 2014 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými titulky

Sergej Prokofjev (1891–1953)
OHNIVÝ ANDEĚL
Fascinující operní mystérium o rytíři Ruprechtovi a demony posedlé dívce Renatě – další z operních hitů 20. století!
Hudební nastudování: Robert Jindra
Režie: Jiří Nekvasil
Premiéry 26. a 28. února 2015 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v ruském originále s českými titulky

Jan Klusák (1934)
FILOKTĚTÉS
Právě dokončená nová opera na text Sofoklových tragédií
Hudební nastudování: Marko Ivanović
Režie: Jiří Nekvasil
Světová premiéra 14. května, druhá premiéra 16. května 2015 v Divadle Antonína Dvořáka
V koprodukcí s Operou Národního divadla v Praze
Nastudování v českém originále s anglickými titulky

Umberto Giordano (1867–1948)
ANDREA CHÉNIER
Láska básníka za doby Velké francouzské revoluce
Hudební nastudování: Zbyněk Müller
Režie: Ivan Krejčí
Premiéry 18. a 20. června 2015 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými titulky

Půl hodiny před každým operním představením jsou pro Vás ve foyeru 1. balkónu Divadla Antonína Dvořáka připraveny **DRAMATURGICKÉ ÚVODY** k danému titulu!

Opera NDM je na Facebooku:
NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ – OPERA

OHNIVÝ ANDEĚL
Iordanka Derilova (Renata)
Foto Martin Popelář

REPERTOÁR OPERY (BŘEZEN – DUBEN 2015)

Leoš Janáček
VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY
Hudební nastudování: Robert Jindra
Dirigent: Robert Jindra / Jan Šrubař
Režie: SKUTR
3. 3. (18.30), 20. 3. (18.30), 16. 4. (18.30)

Sergej Prokofjev
OHNVÝ ANDĚL
Hudební nastudování: Robert Jindra
Dirigent: Robert Jindra / Jan Kučera
Režie: Jiří Nekvasil
**5. 3. (18.30), 12. 3. (18.30), 28. 3. (18.30),
1. 4. (18.30), 10. 4. (18.30)**

Gaetano Donizetti
ANNA BOLENA
Hudební nastudování: Oliver Dohnányi
Dirigent: Oliver Dohnányi / Jakub Židek
Režie: Ivan Krejčí
7. 3. (18.30), 26. 3. (18.30), 11. 4. (18.30)

Giuseppe Verdi
LA TRAVIATA
Nové hudební nastudování: Robert Jindra
Dirigent: Miriam Němcová
Režie: Carmen Or
13. 3. (18.30)

Bedřich Smetana
ČERTOVA STĚNA
Hudební nastudování: Robert Jindra
Dirigent: Robert Jindra / Marek Prášil
Režie: Jiří Nekvasil
11. 3. (18.30)

Gaetano Donizetti
MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)
Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Dirigent: Tomáš Brauner / Marek Prášil
Režie: Linda Kepřtová
**17. 3. (18.30), 22. 3. (15.00), 29. 3. (17.00),
9. 4. (18.30), 15. 4. (18.30)**

ÚVODNÍ SLOVO DRAMATURGA OPERY

Vážení diváci, milí přátelé opery
Národního divadla moravskoslezského,

v měsících březnu a dubnu jsme pro Vás připravili celkem osmnáct operních představení. Kromě repríz žhavé repertoárové novinky – Prokofjevova *Ohnivého anděla* – jehož historicky první ostravská inscenace měla premiéru 26. února tohoto roku, se můžete těšit také na reprízy Janáčkových *Výletů páně Broučkových*, Smetanovy *Čertovy stěny*, Donizettiho *Marie Stuartovny* nebo Verdiho *La traviaty*. Na tři představení se na repertoár opery NDM vrací rovněž úspěšná inscenace Donizettiho *Anny Boleynové* s naší přední sólistkou Janou Šrejmou Kačírkovou, jež byla za mimořádnou interpretaci této náročné titulní belcantové role oceněna prestižní Cenou Thálie 2013.

Pevně věřím, že ve společnosti našeho souboru prožijete krásné operní jaro.

Těšíme se na Vás!
Daniel Jäger

V měsících březnu a dubnu se můžete těšit na reprízy žhavé repertoárové novinky – Prokofjevova Ohnivého anděla!

Nenechte si ujít komicko-romantickou operu plnou fantazie, ale i dábelských nástrah! Smetanovu poslední dokončenou operu ČERTOVA STĚNA uvádíme ve středu 11. března v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka. Pod taktovkou Roberta Jindry se v hlavních rolích představí Martin Bárta (Vok Vitkovice) a Eva Dřizgová-Jirušová (Hedvika) – oba na fotografii, dále Aleš Briscoin (Jarek), Ulf Paulsen (Rarach), Martin Gurbal (Beneš), Václav Morys (Michálek) a další.

Foto Daniel Jäger

OPERNÍ UDÁLOST ROKU

Sergej Prokofjev (1891–1953)
OHNVÝ ANDĚL
*Fascinující operní mystérium
o rytíři Ruprechtovi a démony
posledlé dívky Renatě*

Opera o pěti jednáních z roku 1928,
libreto skladatel podle stejnojmenného románu
Valerije Brjusova (1873–1924) z roku 1908

Hudební nastudování **Robert Jindra**
Dirigent **Robert Jindra**
/ Jan Kučera
Režie **Jiří Nekvasil**
Scéna **Petr Matásek**
Kostýmy **Marta Roszkopfová**
Videoprojekce **Zuzana Walterová**
Sbormistr **Jurij Galatenko**
Pohybová spolupráce **Igor Vejsada**
Dramaturgie **Daniel Jäger**

Osoby a obsazení:
Ruprecht **Martin Bárta**
/ Ulf Paulsen
Renata **Iordanka Derilova**
/ Morenike Fadayomi
/ Elena Suvorova
Hostinská / Matka představená **Yvona Škvárová**
/ Erika Šporerová
Věštkyně **Zuzana Šveda**
/ Eliška Weisslová
Agrippa z Nettesheimu / Mefistofeles **Oleg Kulko**
/ Gianluca Zampieri
Johann Faust **David Szendiuch**
/ František Zahradniček
Inkvizitor **Martin Gurbal**
/ Peter Mikuláš
Jacob Glock / Lékař **Ondřej Koplík**
/ Václav Morys
Podomek / Mathias Wissmann **Bogdan Kurowski**
/ Jiří Příbyl
Hostinský **Michal Onufer**
/ Václav Živný
Heinrich **Petr Sýkora**

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM
– koncertní mistři **Vladimír Liberda** a **Lucie Staňková** – a externisté

Nastudování v ruském originále s českými titulky

**Premiéry 26. a 28. února 2015 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka**

**Reprízy 5. 3. (18.30), 12. 3. (18.30),
28. 3. (18.30), 1. 4. (18.30) a 10. 4. (18.30)
v Divadle Antonína Dvořáka**

*Ohnivý anděl je v podstatě jediná Prokofjevova
opera, v níž se ústředním tématem stalo téma
lásky, navíc akcentované výjimečným bohatstvím
psychologických odstínů*

Sergej Prokofjev v roce 1918 Foto archiv

Ohnivý anděl je jedním z nejvýznamnějších úspěchů nejen tvorby Sergeje Prokofjeva, ale i světového operního umění 20. století. Práce na díle zabrala skladateli s přestávkami téměř osm let. Začal ji v Americe v roce 1919, téměř ihned po dokončení opery *Láska ke třem pomerančům*, velkou část hudby napsal v Německu, partituru dokončil v roce 1927 ve Francii. **Jedná se o dílo složité a neobyčejné, což v mnohém souvisí se zvláštnostmi literárního zdroje.** Stejnomený román Valerije Brjusova představuje svérázné splynutí umělecké prózy a historického výzkumu, vytvářející s téměř vědeckou přesností obrazy ze života středověkého Německa 16. století. Brjusov popisuje tuto epochu v různých aspektech – psychologickém, filozofickém, domácím. Na jedné straně se zde projevují humanistické ideje a na druhé straně rozkvět magie, nábožensko-mystické extáze a všemocné inkvizice s jejím bestiálním mučením a hranicemi, na nichž upalovali „vědmy“. Mezi osobami románu nalezneme Fausta s Mefistofelem nebo filozofa Agrippu z Nettesheimu a nad vším tím tragický osud dvou hlavních hrdinů – Ruprechta a Renaty. Prokofjev při práci na libretu z významů Brjusovova textu mnohé zkrátil a pozměnil. Vytvořil ostře expresivní drama se silnými vášněmi, romantickou jasností a emocionálním výrazem.

Ohnivý anděl je v podstatě jediná Prokofjevova opera, v níž se ústředním tématem stalo téma lásky, navíc akcentované výjimečným bohatstvím psychologických odstínů. Dramatickým jádrem je zde osud Renaty. Skladatel ve své biografii vzpomínal, že ho uchvátil obraz vášnivě se zmlátící

Brjusovovy hrdinky – Renata nemá minulost ani přítomnost. Celý její život je podřízen jedině fixní ideji – posedlosti. Láska Renaty k ohnivému andělu Madielovi a pak k jeho „pozemskému ztělesnění“ hraběti Heinrichovi je pokušením, které ji drží ve stálém vnitřním napětí a naplňuje nezkrotnou vůlí. Poslušným nástrojem v jejích rukou se pak stává bezmezně oddaný Ruprecht, kterého k sobě přitahuje i od sebe odhání v nekonečné změně svých nálad. Na konci této cesty Renatiny lásky je mučení a hranice inkvizice.

Ruprecht v Brjusovově románu vystupuje jako typický představitel epochy renesance. Je podnikavý, energický a má nezkrotnou touhu po poznání. U Prokofjeva je spíše lyricko-romantickým hrdinou. **Ruprechtův život fatálním způsobem ovlivní setkání s „osudovou ženou“ Renatou, která zkomplikuje všechny jeho plány a úplně změní jeho život.**

V opěře *Ohnivý anděl* dominují velké scény Renaty a Ruprechta, které zabírají velkou část prvního jednání, téměř celý první obraz druhého, celé třetí jednání a polovinu čtvrtého. Krátká vystoupení dalších, spíše epizodních postav mají charakter určitých kontrastních vsuvek, oddělujících scény hlavních hrdinů. Výrazná nepřítomnost sboru v prvních čtyřech jednáních umožňuje rozvoj psychologické interakce obou hlavních postav. Jejich bytí na scéně má tak spíše komorní, svým způsobem niterný charakter. Vše se ovšem mění v jednání pátém, odehrávajícím se v klášteře, kdy operu završuje masová scéna posedlosti jeptišek. V centru všeho se tyčí zlověstná postava Inkvizitora, „dirigenta“ této „dábelské“ mše. Prokofjev tuto scénu vykresluje s uchvacující expresivitou a živelnou silou. Je to jedna z nejpozoruhodnějších kompozicí v jeho operní tvorbě.

Osud opery byl velice pohnutý, za Prokofjevova života nebyla kompletně inscenována. Poprvé *Ohnivý anděl* zazněl koncertně (ve francouzském jazyce) v roce 1954 v Paříži a toto provedení vzbudilo o operu zájem. Již o rok později se konala premiéra na scéně benátského divadla La Fenice. Poté následovala uvedení například v milánském La Scale (1956) a dále ve Spolettu (1959), Kolíně nad Rýnem (1960), Brně (1963) nebo Praze (1981). V někdejší Sovětském svazu se na jevišti *Ohnivý anděl* poprvé objevil (ve zkrácené verzi) v roce 1983 v Pěrmu, v kompletní verzi pak následujícího roku v uzbeckém hlavním městě Taškentu. Oficiální ruská premiéra se uskutečnila až roku 1991 v Petrohradu.

(dj)

HUDBA OHNIVÉHO ANDĚLA

Ohnivý anděl je nejsymfoničtější opera Sergeje Prokofjeva. Její partitura se vyznačuje výraznou tematickou nasyceností. Principy skladatelova symfonického myšlení se zde projeví v pojetí leitmotivů, tvořících v opeře široce rozvětvený systém. Většina z nich není spojena s charakteristikou té či oné osoby, ale vyjadřuje obecně určené ideje, pojmy, emocionální stavy (například témata věštění a kouzlení, téma Ruprechtovy lásky). Leitmotivy se volně variačně a polyfonicky rozvíjejí a občas jsou zcela přetvářeny. Mnohá hudební témata se zde vyznačují určitou intonační příbuzností, díky čemuž tato opera nabývá výjimečné celistvosti a vnitřní jednoty.

Dirigent inscenace **Robert Jindra** k tomu říká: „*Tvorba Sergeje Prokofjeva je celosvětově známa především díky baletům nebo dílům symfonickým. Jeho operní díla nebývají uváděna na jevištích tak často. Jedním z důvodů je technická a výrazová náročnost pro pěvce, orchestr i sbor, ale také významová náročnost pro diváka. Orchestrální party jsou velmi exponované především v žesťové sekci, dřevěná sekce se musí vyrovnávat s velmi vysokou polohou ve flétnách nebo naopak s nepříjemně nízkou polohou v hobojích. Zároveň je velmi náročné hrát ve smyčcových sekcích v minimálním počtu hráčů, který umožňují parametry našeho divadla. Ani při uvádění děl například Giacoma Pucciniho není takový počet pro plné vyznění díla zcela ideální. Nicméně, ostravský operní orchestr i sbor již nejednou prokázaly, že dokážou podobně náročnou partituru naplnit obrovským výrazem i energií. Partitura Ohnivého anděla je originální, protkaná nebývalou, až impresionistickou barevností, dynamičností, snovostí, mnohovrstevnatými proměnami nálad i strhujícím*

Dirigent Robert Jindra při zkoušce orchestru Foto Michaela Bobková

zvukem, zejména v mezihrách. Touto operou navíc dovršujeme operní „trilogii“ významných skladatelů 20. století (Paul Hindemith, Igor Stravinskij a Sergej Prokofjev), kteří ve třicátých letech díky obdivuhodnému úsilí někdejšího organizátora hudebního života a šéfa opery Jaroslava Vogela osobně navštívili Ostravu.“

O vyznání k interpretaci této Prokofjevovy specifické partitury jsme požádali také několik členů operního orchestru NDM:

„Violoncellový part této opery je velmi pestrý, neobvyklá je stavba některých melodických částí. Hra větších intervalů ve vysoké poloze je sice náročnější, ale instrumentace je tak skvělá, že pro hru těchto pasáží máme vždy nějakou oporu – jednou je to zpěvačka, jindy trubka nebo barevný podklad jiných nástrojů. Zajímavé

je například i využití nepravidelných a zdánlivě nelogických akcentů. Jenže v této opeře není nic samoúčelné, vždy jde o výstižné vyjádření situace. To jsem si ověřila na jedné ze zkoušek, po které jsme si přestala naříkat na velmi vysilující objem zvuku v posledním jednání. Zkrátka tam patří a dojem z něj je ohromující.“

Radmila Rašková
vedoucí skupiny violoncell

„Prokofjeva mám rád, rád jej hraji, je to velmi silná hudba. Partitura je složitá, obsahuje spoustu not, ale každá má své místo, svou důležitost a nemůže být vypuštěna. Mám však pocit jistého proheřku, že nám technické možnosti nedovolují obsazení smyčcových sekcí orchestru, jaké by toto vedlo potřebovalo.“

Vladimír Liberda
koncertní mistr orchestru opery NDM (první housle)

„S Prokofjevovou hudbou mám samozřejmě ve své více jak dvacetileté praxi trombonisty zkušenosti. V divadle jsem hrál již jeho balet *Popelka*, v Janáčkově filharmonii Ostrava pak také jeho 5. symfonii, ale s jeho operou se setkávám poprvé. Prokofjevův hudební jazyk je specifický, z mého pohledu srozumitelný a originální. Vždyť Prokofjev právem patří mezi hudební klasiky 20. století. Bohužel v České republice se v divadlech hraje nejčastěji pouze jeho balet *Romeo a Julie*, který je po hudební stránce zřejmě nejvíce srozumitelný, jeho symfonie už jsou složitější. Ohnivý anděl patří k tomu náročnějšímu, co se za posledních pět let v ostravské opeře hraje, z tohoto úhlu pohledu řadím tuto operu, co se týká nároků na naši nástrojovou

Ze zkoušky orchestru na Prokofjevova OHNIVÉHO ANDĚLA Foto Michaela Bobková

sekcí, vedle Hindemithova *Cardillaca*, Janáčkovy *Věci Makropulos* či Wagnerova *Lohengrina*. Uvidíme, jak se ostravský divadelní divák s tímto nezvyklým hudebním jazykem v případě *Ohnivého anděla* vypořádá. Hraji part prvního trombonu a ta náročnost zde spočívá především v rozsahu, to je od nehlubších tónů, které obvykle bývají svěřovány hráči na bastrombon, až po vysloveně vysoké polohy, lépe hratelné na trombon altový. Ale nedá se nic dělat, Prokofjev to napsal do mého partu takto, mně nezbývá, než se s tím poprat a brát to jako výzvu.“

Stanislav Strouhal
vedoucí skupiny trombonů

„Tento titul je dle mého názoru velice náročný jak pro orchestr, tak celý soubor. Prokofjevova hudba je v případě této opery napsána v jeho

atonálním období a jako kontrast k *Lásce ke třem pomerančům*. Party v této opeře jsou hodně exponované, jak ve smyčcích, tak v dechových nástrojích dřevěných i žesťových. My jako hudebníci musíme při nastudování dbát na přesný rytmus, zvládnout rozsah daného partu, intonaci atd. Pak to vše skloubit v jeden celek. Pěvci naopak musí bedlivě poslouchat orchestr, jelikož dle určitých nástrojových skupin musí tzv. „chytit“ nástup podle not, které hrajeme, a ještě si tyto náročné party musí vtisknout do paměti. Myslím si, že toto dílo je velkou výzvou pro všechny, kdo se na něm podílejí, a pevně doufám, že si i na takovouto operu ostravští diváci najdou cestu, i když to není titul ve stylu Verdiho či Pucciniho, a pro nejednoho posluchače bude možná oříškem.“

Jakub Klimánek
zástupce vedoucího skupiny trumpet

Ze zkoušky orchestru na Prokofjevova OHNIVÉHO ANDĚLA Foto Michaela Bobková

Elena Suvorova (Renata) Foto Michaela Bobková

„Prokofjevovu hudbu jsem již v našem divadle hrál, ale pouze balety *Romeo a Julie* a *Popelka*. V jeho opeře *Ohnivý anděl* je však jeho hudba naprosto novátorská a já osobně jsem rád, že mohu toto dílo interpretovat. Pro tubu je Prokofjev představitelem typické ruské kontrabasové tuby, s využitím nehlubší polohy nástroje, což je velmi náročné na dechovou techniku. On sám na tento nástroj uměl hrát. Pro mne je Prokofjev mistrem instrumentace. Je to zkrátka skvělý skladatel!“

Miroslav Pecháček
tuba (dj)

PŘEDSTAVUJEME

V roli vášněmi zmítané Renaty se kromě Morenike Fadayomi a lordanky Derilové poprvé v Ostravě představí rovněž ruská mezzosopranistka **Elena Suvorova**. Pochází z Petrohradu, kde také vystudovala zpěv na tamní Konzervatoři a zahájila svoji profesionální operní kariéru. Mezi její první role na petrohradských operních scénách patřily Olga (Čajkovskij – *Evžen Oněgin*) a Polina (Čajkovskij – *Píková dáma*). Následně se zdokonalovala v pěvecké technice ve Vídni. Představila se například na scénách Teatro La Fenice v Benátkách, Neue Oper Wien a Theater an der Wien a dále také v Theater Lübeck nebo ve Státní opeře v Bělorusku. Do jejího současného repertoáru patří například Dorabella (Mozart – *Così fan tutte*), ale také Azucena (Verdi – *Trubadúr*), Erda (Wagner – *Prsten Nibelungův*) nebo Ortrud (Wagner – *Lohengrin*).

Gaetano Donizetti (1797–1848)

MARIA STUARDA
(Marie Stuartovna)

Strhující operní duel dvou královen
– Marie Stuartovny a Alžběty I.

Opera o dvou jednáních z roku 1835
Libreto Giuseppe Bardari (1817–1861) podle
italského překladu stejnojmenného dramatu
Friedricha Schillera (1759–1805) z roku 1800

Hudební nastudování
Dirigent

Režie
Scéna a kostýmy
Sbormistr
Dramaturgie

Tomáš Brauner
Tomáš Brauner
/ **Marek Prášil**
Linda Keprtová
Eva Jiříková
Jurij Galatenko
Daniel Jäger

Osoby a obsazení:
Marie Stuartovna, skotská královna
Agnieszka Bochenek-Osiecka
/ **Sonja Šarić**
/ **Jana Šrejma Kačírková**
Alžběta, anglická královna
Silvia Beltrami / **Michaela Kapustová**
/ **Jana Kurucová**
Anna Kennedyová, Mariina chůva
Erika Šporerová / **Eliška Weissová**
Robert, hrabě z Leicesteru
Philippe Do / **Alessandro Luciano**
/ **Luciano Mastro**
Vilém Cecil, kancléř státní pokladny
Jakub Kettner / **Marián Lukáč**
Jiří Talbot, hrabě ze Shrewsbury
Martin Gurbal / **Jan Štáva**

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM
– koncertní mistři **Vladimír Liberda** a **Lucie Staňková**

Nastudování v italském originále s českými titulky

Luciano Mastro (Robert) a Jana Kurucová (Alžběta) Foto Martin Popelář

Jana Šrejma Kačírková (Marie Stuartovna) Foto Martin Popelář

Reprízy 17. 3. (18.30), 22. 3. (18.30), 29. 3. (18.30), 9. 4. (18.30) a 15. 4. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

„(...) **Jana Šrejma Kačírková**, která dosud jako jediná získala Cenu Thálie ve dvou po sobě jdoucích letech (*Julie* v ostravské inscenaci *Romea a Julie* v roce 2012), zazářila už v prvním dílu donizettiovského triptychu – v Anně Boleynové. A svoji vůdčí pozici u nás suverénně potvrdila i v roli Marie Stuartovny, další královny, která také skončila na popravišti. Kačírkové technicky výborně zvládnutý pružný a hbitý koloraturní soprán získává na objemu a barevnosti, takže jí dovoluje ještě více rozšířit škálu výrazu od intimních vyznání do vášnivě dramatických poloh. Sólistka tak vytvořila mnohovrstevnatý portrét skotské královny jako panovnice sebevědomé i ponížené vězením, ženy opuštěné, zoufalé, se záblesky naděje, radosti z krásy přírody i mi-

lostného citu k hraběti z Leicesteru. Její výkon vygradoval ve velké zpovědi Talbotovi, vystřídaný strachem ze smrti, který vyústí ve vyrovnanost a víru v boží odpuštění nejen pro ni, ale i pro tu, která ji ponížila a odsoudila.

Mariinu sokyni, anglickou královnu Alžbětu I., vytvořila jako ostravský host sólistka Deutsche Oper Berlin, slovenská mezzosopranistka **Jana Kurucová**. Její mezinárodní zkušenosti byly zřejmé. Ani ona nezpívala brilantní tirády koloratur jako pouhou pěveckou gymnastiku, ale jako prostředek pro vyjádření charakteristiky pyšné a hrdé ženy, která má zdánlivě vše – bohatství, respekt a moc, s níž rozhoduje o osudech druhých – a přece strádá závisť vůči Marii. I v Ostravě se střet obou panovnic stal jedním z vrcholů inscenace.“

Helena Havlíková: Dvě koloraturní královny v Ostravě
Opera PLUS, 30. 12. 2014

Luciano Mastro (Robert), Jana Šrejma Kačírková (Marie Stuartovna), Erika Šporerová (Anna Kennedyová), Jakub Kettner (Vilém Cecil), Jana Kurucová (Alžběta) a sbor opery NDM Foto Martin Popelář

Gaetano Donizetti (1797–1848)

ANNA BOLENA
(Anna Boleynová)

Tragický osud druhé manželky Jindřicha VIII.

Opera o dvou jednáních z roku 1830,
libreto Felice Romani (1788–1865)

Hudební nastudování
Dirigent

Režie
Scéna
Kostýmy
Sbormistr
Pohybová spolupráce
Dramaturgie

Oliver Dohnányi
Oliver Dohnányi
/ **Jakub Židek**
Ivan Krejčí
Milan David
Marta Roszkopfová
Jurij Galatenko
Števo Capko
Daniel Jäger

Osoby a obsazení:
Anna Boleynová
Jana Seymourová
Jindřich VIII.
Lord Richard Percy
Lord Rochefort
Smeton, páže
Sir Hervey

Jana Šrejma Kačírková
Michaela Kapustová
Martin Gurbal
Luciano Mastro
Václav Živný
Václava Krejčí Housková
Václav Morys

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM
– koncertní mistři **Vladimír Liberda**
a **Lucie Staňková**

Nastudováno v italském originále s českými titulky.

Reprízy 7. 3. (18.30) a 11. 4. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Na pouhé tři reprízy v této sezóně se na repertoár opery NDM vrací klenot italského belcanta – Donizettiho *Anna Bolena* (*Anna Boleynová*). Děj je inspirován tragickým životním osudem popravené anglické královny Anny Boleynové, druhé manželky krále Jindřicha VIII. z rodu

Michaela Kapustová (Jana Seymourová) Foto Daniel Jäger

Scéna z prvního jednání, uprostřed Jana Šrejma Kačírková (Anna Boleynová) Foto Martin Popelář

Tudorovců, kterou v srdci krále i po jeho boku vystřídala dvorní dáma Jana Seymourová.

V titulní roli se opět představí sólistka opery NDM sopranistka **Jana Šrejma Kačírková**, jež za mimořádnou interpretaci této role získala prestižní Cenu Thálie 2013. K této krásné belcantové příležitosti říká: „*Je to jedna z mých nejtěžších, ale přesto nejzamílovanějších rolí. Myslím si, že mne zastihla v dobré formě. Nyní, po mém návratu z ještě krásnějších, mateřských povinností. Je to velká výzva, abych svoji předchozí formu obhájila a snad ještě obohatila o další životní zkušenosti.*“

Anninu konkurentku Janu Seymourovou opět vytvoří mezzosopranistka **Michaela Kapustová**: „*Na návrat Donizettiho Anny Boleny se velmi moc těším a myslím, že i moji kolegové. Tato inscenace byla již od začátku mimořádná a získala si samé pozitivní ohlasy i diváckou oblibu. Jsem ráda, že se zase po čase vrací na jeviště ostravského divadla. Má role Jany Seymourové zapříčiní rozbroje mezi Annou Boleynovou a králem, který se pak rozhodne Annu popravit, aby ze mě udělal svou novou královnu. Je to krásná role plná emocí a výčitek svědomí právě vůči Anně. Také se těším, až obléknu svůj krás-*

ný kostýmek a budu jako růžová cukrová vata (smích).“

Skladatel Gaetano Donizetti patří společně s Gioachinem Rossinim a Vincenzem Bellinim k představitelům italské belcantové opery, v níž hrají důležitou roli zejména efektní pěvecká čísla, která mají svou vypjatou emocionalitou působit na diváka. A taková je také *Anna Bolena* – dramatický příběh plný vášně, touhy po moci, ale také nádherné hudby a zpěvu!

(dj)

Martin Gurbal (Jindřich VIII.) Foto Martin Popelář

Jana Šrejma Kačírková (Anna Boleynová), Josef Moravec (Sir Hervey) a sbor opery NDM Foto Martin Popelář

Leoš Janáček (1854–1928)

VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY

Z pražské Vikárky přes Měsíc až k husitům – další z operních hitů 20. století!

Opera o dvou částech a čtyřech jednáních z let 1908–1917 podle humoristických próz Svatopluka Čecha (1846–1908) *Pravý výlet pana Broučka do Měsíce* a *Nový epochální výlet pana Broučka, tentokrát do XV. století*

Hudební nastudování **Robert Jindra**
Dirigent **Robert Jindra**
/ **Jan Šrubař**
Režie **SKUTR** (Martin Kukučka a Lukáš Trpišovský)
Scéna **Jakub Kopecký**
Kostýmy **Simona Rybáková**
Pohybová spolupráce **Jan Kodet**
Sbormistr **Jurij Galatenko**
Dramaturgie **Daniel Jäger**

Osoby a obsazení:
Matěj Brouček **Arnold Bezuyen**
/ **Jorge Garza**
Mazal / Blankytný / Petřík **Jérôme Billy**
/ **Adam Zdunikowski**
Málinka / Ethera / Kunka **Agnieszka Bochenek-
-Osiecka / Jana Sibera**
Svatopluk Čech **Ivan Kusnjer**
/ **Svatopluk Sem**

a další

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři **Vladimír Liberda** a **Lucie Staňková**

Opera je nastudována v českém originále s českými titulky

Reprízy 3. 3. (18.30), 20. 3. (18.30), 16. 4. (18.30), 9. 5. (18.30) a derniéra 31. 5. (15.00) v Divadle Antonína Dvořáka

Nenechte si ujít březnové a dubnové reprízy fantastní operní bilogie Leoše Janáčka *Výlety páně Broučkovy*. V roli domácího pána Matěje Broučka se v představeních 20. března a 16. dubna představí mexický tenorista **Jorge Garza**.

Před téměř třemi lety jste v Ostravě vytvořili roli Toma Rakewella ve Stravinského Životu prostopášníka. S jakými pocity jste se poté do NDM vrátil na projekt Výlety páně Broučkovy?

Na svůj debut v Ostravě vzpomínám s velkou láskou. Bylo mi potěšením a radostí interpretovat

Jorge Garza (Matěj Brouček)

Foto Daniel Jäger

tak krásnou roli, jako je Tom Rakewell, navíc v tak skvělém obsazení. Inscenace pro mne byla inspirativní díky krásné scéně i kostýmům, ještě důležitější ale pro mne bylo, že všichni v Ostravě ke mně byli milí, vstřícní a laskaví. A to se opakovalo i při *Výletech páně Broučkových*. Cítím se u vás vítán a pokaždé se sem moc těším.

Setkal jste se již v minulosti interpretačně s tvorbou Leoše Janáčka?

Jen jako student jsem zpíval ve sboru při provedení *Glagolské mše*. Byla to úžasná zkušenost poznat jeho hudbu. Postupně jsem si posluchačsky zamiloval jeho nejslavnější opery, hlavně *Přihody lišky Bystroušky*.

Ve Výletech páně Broučkových zpíváte hlavní roli Matěje Broučka. Co je na jeho interpretaci vůbec nejtěžší?

Musím se přiznat, že Broučkův charakter není tak moc pěkný. On je tak trochu arogantní a sebestředný. Není moc soucitný vůči druhým a věří, že zbytek lidstva by měl žít svůj život podle něho. Myslím, že vůbec nejnáročnější je – kromě češtiny (*smích*) – vykreslit právě tyto Broučkovy nepřímé vlastnosti, ale také se pokusit, o to, aby byl sympatický a milý. Věřím, že se nám to spolu se skvělým inscenačním týmem podařilo.

Je Matěj Brouček srovnatelný s některou z vašich dalších operních rolí?

Tuto roli mohu co do vokálního zpracování víceméně srovnat právě s Tomem Rakewellem ze *Života prostopášníka*. Janáček i Stravinskij používali složité rytmy, kterými vdechli svým operním postavám život. I charakter Toma je trochu sobecký – myslí si, že se celý svět okolo něj točí. Brouček i Tom musí projít dlouhou cestu, poznat na ní řadu nových lidí a mnoho věcí si uvědomit. U Broučka je to o to více fascinující, že se ocitneme na Měsíci a v Praze 15. století. Věřím, že s ním ostravští diváci rádi tuto cestu opakovaně prožijí. (dj)

NENECHTE SI UJÍT

V pátek 13. března v 18. 30 hodin se na repertoár opery NDM vrací na poslední představení v této sezóně Verdiho *La traviata*. Pod taktovkou **Miriam Němcové** se v hlavních rolích představí **Elona Korzhevych** (Violetta Valéry), **Luciano Mastro** (Alfredo Germont) a **Jakub Kettner** (Giorgio Germont).

SVĚTOVÁ PREMIÉRA

Jan Klusák (1934)

FILOKTÉTÉS

Právě dokončená nová opera na text Sofoklových tragédií

Filoktétés byl účastníkem první řecké výpravy za dobytím Tróje. Byl však uštknut hadem, jehož jed jej sice nezabil, ale rána se nikdy nezahojila. Odysseus jej proto vylákal na pustý ostrov. Věštba ale předpověděla, že Trója bude dobyta teprve tehdy, až bude Paris zabit Filoktétovým lukem, který nikdy nemíjí cíl. Odysseus s Achillovým synem Neoptolemem proto připlouvají na ostrov, aby od Filoktéta získali jeho luk. Plán se zdaří, Neoptolemos však Filoktéta přemlouvá, aby se s nimi vrátil dobýt Tróju. Filoktétovi se nakonec zjevuje samotný Héraklés a přiměje jej zapomenout na utrpení křivdy a jít za válečnou slávou.

V koprodukcii s Operou Národního divadla v Praze

Světová premiéra 14. května 2015 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2014/2015

Bohumil Hrabal (1914–1997)
– Jiří Janků (1967) – Petr Svojtka (1972)
POSTRŽÍNY
Sladký život správce jednoho pivovaru
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 6. listopadu 2014 v Divadle Jiřího Myrona

Herman Koch (1953) – Kees Prins (1956)
VEČERE
Hodokvas kořeněný vraždou
Režie: Peter Gábor
Česká premiéra 13. listopadu 2014 v Divadle Antonína Dvořáka

Ivan Buraj (1988) – Marek Pivovar (1964)
– Dagmar Radová (1987)
ODSUN!!!
Show must go on
Režie: Ivan Buraj
Česká premiéra 22. ledna 2015 v Divadle Antonína Dvořáka

Felicia Zeller (1970)
ROZHOVORY S ASTRONAUTY
Výprava do kosmu upracovaných žen a jejich au pair
Režie: Ondřej Elbel
Premiéra 23. ledna 2015 ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Molière (1622–1673)
SKOLA PRO ŽENY
Ženu (ne)vychováš!
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 19. března 2015 v Divadle Antonína Dvořáka

Christopher Marlowe (1564–1593)
DOKTOR FAUSTUS
Čiň čertu dobře...
Režie: Pavel Khek
Premiéra 26. března 2015 v Divadle Jiřího Myrona

Francis Scott Fitzgerald (1896–1940)
VELKÝ GATSBY
Večírek nekonečných iluzí
Režie: Peter Gábor
Česká premiéra 11. června 2015 v Divadle Jiřího Myrona

ODSUN!!!
David Viktora (Alois), Tomáš Jirman (Petr), Kristýna Krajíčková (Erika), Robert Finta (Hans)
Foto Radovan Štastrný

Činohra NDM je na Facebooku:
ČINOHRA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

REPERTOÁR ČINOHRY (BŘEZEN – DUBEN 2015)

Ivan Buraj – Marek Pivovar – Dagmar Radová
ODSUN!!!
Režie: Ivan Buraj
2. 3. (18.30)

Felicia Zeller
ROZHOVORY S ASTRONAUTY
Režie: Ondřej Elbel
2. 3. (19.00), 22. 4. (19.00)

Martin Kákoš – Gabo Dušík – Peter Uličný
– Jaroslav Moravčík
QUO VADIS
Režie: Peter Gábor
3. 3. (18.30), 25. 4. (18.30)

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHA! (Hole dupy)
Režie: Pavel Šimák
5. 3. (18.30), 10. 3. (18.30), 16. 4. (18.30)

Bohumil Hrabal – Jiří Janků – Petr Svojtka
POSTŘÍŽINY
Režie: Janusz Klímsza
**6. 3. (18.30), 12. 3. (18.30), 14. 3. (18.30),
8. 4. (18.30), 23. 4. (18.30), 24. 4. (10.00)**

Venedikt Jerofejev
MOSKVA → PETUŠKY
Režie: Tomáš Jirman
8. 3. (19.00)

Michael Cooney
HABAĐÚRA
Režie: Roman Groszmann
11. 3. (18.30), 29. 4. (18.30)

Molière
ŠKOLA PRO ŽENY
Režie: Janusz Klímsza
**19. 3. (18.30) – premiéra,
21. 3. (18.30) – první repríza,
24. 3. (18.30)**

Simon Stephens – Mark Haddon
PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM
Režie: Janusz Klímsza
22. 3. (19.00)

Christopher Marlowe
DOKTOR FAUSTUS
Režie: Pavel Khek
**26. 3. (18.30) – premiéra,
28. 3. (18.30) – první repríza, 1. 4. (18.30),
11. 4. (18.30), 19. 4. (15.00)**

Liz Lochhead
PERFECT DAYS
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
31. 3. (18.30), 17. 4. (16.00)

Oscar Wilde
JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA
Režie: Vít Vencel
2. 4. (18.30), 21. 4. (18.30)

Anna Saavedra
KUŘAČKY
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
3. 4. (18.30)

Herman Koch – Kees Prins
VEČEŘE
Režie: Peter Gábor
14. 4. (18.30), 24. 4. (18.30)

UVEDLI JSME

Ivan Buraj (1988) – Marek Pivovar (1964)
– Dagmar Radová (1987)
ODSUN!!!
Show must go on

Režie
Dramaturgie

Scéna a kostýmy

Výběr a úprava hudby
Kameraman
Korepetitor

Ivan Buraj
Marek Pivovar,
Dagmar Radová
Jana Boháčková,
Lenka Jabůrková
Pavel V. Boika
Otakar Mičoch
Jiří Šimáček

Osoby a obsazení:
Miluše (matka)
Karel (otec)
Klára (jejich dcera)
Honza (jejich syn)
Tanja (Honzova snoubenka)
Alois (otec)
Erika (jeho dcera)
Hans (jeho syn)
Petr (tajemník)
Vlastík (mladý komunista)
Magda (statkářka)
Jana (zapisovatelka)
Jíra („partyzán“)

Anna Cónová
Jan Fišar
Petra Lorencová
Ivan Dejmal
Lada Bělašková
David Viktora
Kristýna Krajíčková
Robert Finta
Tomáš Jirman
Aleš Bilík
Marie Logojdová
Renáta Klemensová
František Strnad

Repríza 2. 3. 2015 (18.30)
v Divadle Antonína Dvořáka

Původní autorskou hrou *Odsun!!!* završil soubor činohry svou volnou trilogii o ztrátě historické paměti. Předcházely jí tituly *Smrťhlav* Martina Walsera a *Za vodou (Dokud nás smrt...)* Davida Jařaba. Třetí a poslední hra se mimo jiné zabývá tématem vysídlení či vyhnání Němců z Československa, ale zároveň se odehrává v současnosti, která je v určitých příznacích analogická s touto historickou událostí. Ocitneme se v jednom pohraničním městě, v jednom domě, který před válkou a po dobu

Anna Cónová (Miluše), Lada Bělašková (Tanja), Ivan Dejmal (Honza), Petra Lorencová (Klára), Jan Fišar (Karel) Foto Radovan Štátný

jejího trvání obývala německá rodina a po válce až doteď rodina česká. Právě v tomto domě se prolínají jejich souběžně líčené osudy. Dějiny totiž neplynou lineárně, ale rytmicky, a tak se v rozličných obměnách pravidelně opakují jedny a tytéž události. Jedna z postav hry Jana na adresu Němce, který za války působil jako starosta a snažil se kdekomu pomáhat, seč mohl, říká v čase osvobození: „Tady zůstali sami slušní lidé! Čech, nebo Němec! Lumpové zdrhli!“

Hodnotit člověka podle jakékoli příslušnosti a bez zřetele k rozdílům je nanejvýš ošidné a predsudečné. Nesrovnatelně moudřejší a spravedlivější počínání je udělat si o někom (nebo o něčem) úsudek až na základě zkušenosti, až poté, co se obeznámím jak s ním, tak s jeho situací. Naše činy a osobní individualita vypoví o tom, co jsme zač. Ale nestačí znát jen činy. Musíme též znát pohnutky, které k nim vedly, jejich motivaci. Jenže takto, bez hněvu a zajatosti, se na Němce naneštěstí nepohlíželo. Ale z druhé strany si musíme přiznat, že tento bezhlavý hněv vůči Němcům měl své očividné opodstatnění a je tedy do jisté míry i prominutelný, byť je ze všech rádců ten nejzrádnější. Nechci teď vypadat jako teta Kateřina ze *Saturnina*, ale přece

David Viktora (Alois), Kristýna Krajíčková (Erika), Robert Finta (Hans) Foto Radovan Štátný

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFA ČINOHRY

Milí diváci a přátelé divadla,

činoherní divadelní sezóna 2014/2015 vyvrcholí premiérami textů klasických divadelních autorů i dramaturgií světového románu.

Christopher Marlowe, Molière a Francis Scott Fitzgerald tvoří skvělou společnost, kterou si nemůžete nechat ujít.

Nejlepší Marloweova hra o doktorovi Faustovi Vás provede cestou za poznáním.

Jestli si myslíte, že je možné vychovat poslušnou manželku, tak vám doporučuji zhlédnout skvost francouzské veselohry, kterým je *Škola pro ženy*.

A když si k tomu ještě představíte luxusní party, bohatství, love story a přítomnost tajemného mladého milionáře Gatsbyho, zažijete dobrodružství zakončené vystřízlivěním z jednoho velkého snu.

Těším se na Vás.

S pozdravem

Peter Gábor

Vlasy paní správcové, zabíjačka, motocykl značky Orion, výstup na komín i neuvěřitelný řev strýce Pepina... Hrabalovy Postřižiny v NDM!

V Divadle Jiřího Myrona můžete inscenaci POSTŘÍŽINY zhlédnout v březnu a dubnu hned několikrát: 6. 3., 12. 3., 14. 3., 8. 4. a 23. 4. vždy v 18.30 hodin! Foto Radovan Štátný

jenom bychom měli být pamětlivi přísloví, že s čím kdo zachází, tím také schází. Bohužel hněv, jakkoli pochopitelný, nás zbavuje soudnosti, a tak neprávem stihne i ty, kteří se ničím neprovinili.

Také v našem příběhu se lidská nevraživost spokojí s nevinnou obětí. Lidstvo si totiž v průběhu svých dějin osvojilo nebezpečný precedens, že zpravidla přísně trestá jen malé ryby, menší nebo středně těžké provinilce, kdežto velké ryby, předáky zločinu, nechá proplout. A tak mnozí váleční zločinci podnes poklidně holdují svému ctihodnému stáří.

Na historické spřízněnosti odlišných situací obou rodin si uvědomíme, že náš pocit svobody je mnohdy iluzorní. Jako zastánce pojetí zvaného elitismus musím konstatovat, že co svět světem stojí, vždycky určitá menšina – ať už jsou to představitelé establishmentu, nebo managementu – rozhoduje o údělu většiny. Tato nepočtená skupina může nadělat nepočítaných škod, jelikož, málo platné, ne vždy jedná ve prospěch většiny. Naše svobodná vůle se tak často dostává do křížku se zájmy této mocenské, případně ekonomické elity a je jen věcí naší volby, zda se jejímu zásahu či různě stupňovanému nátlaku podrobíme, nebo mu budeme čelit. Nic to však nemění na skutečnosti, že **naše osobní svoboda je napořád ohrožována možným vměšováním ze strany druhých lidí.**

V *Odsunu!!!* zaslechneme časté vytáčky na dobu. Například jedna z pronesených replik zní: „Jsme takoví, jaká je doba.“ To je šidítko a obezlička. Jsme takoví, jací chceme být. Jsem přesvědčen spolu s J. P. Sartrem, že člověk je do všech důsledků zodpovědný za sebe a za celé lidstvo. Jsem to pouze já, kdo volbou rozhodne o tom, jakého člověka ze sebe udělá. Na mně svrchovaně záleží, stanu-li se zločincem, sobcem, zbabělcem nebo dobrodincem. Je to jediná svoboda, na niž lze spoléhat.

Tato inscenace příkladně souzní ve všech svých složkách. Hra samotná i její dynamické jevištní zpracování obsahuje mnoho oduševnělých rovin a témat, která vás pobídnou k rozjímání i ke smíchu. (on)

Felicia Zeller (1970)

ROZHOVORY S ASTRONAUTY

Výprava do kosmu upracovaných žen a jejich au pair

Překlad **Zuzana Augustová**
 Režie, úprava textu **Ondřej Elbel**
 Dramaturgie, úprava textu **Dagmar Radová**
 Scéna a kostýmy **Jan Štěpánek**
 Hudba **Tomáš Vtípil**

Osoby a obsazení:
 Všeněcká matka, manažerka, také někdy vedoucí sekretariátu, trochu též filmová producentka na volné noze a rovněž vědkyně

Tereza Richtrová
 Irína, au pair **Lucie Končoková**
 Olga, au pair **Izabela Firlová**
 Olanka, au pair **Aneta Kernová**
 Dítě **Alexandra Gasnářková**
 Astronaut **Petr Houska**

Reprízy 2. 3. (19.00) a 22. 4. (19.00) ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Kdo, co?
 Určitě je znáte. AKTIVNÍ ŽENY V PRODUKTIVNÍM VĚKU, MAJÍ RODINU, TEDY MUŽE A ALESPŮŇ JEDNO DÍTĚ. Jsou profesně hodně úspěšné. A chtějí úspěšnými zůstat. A TAK PRACUJÍ. Do roztrhání těla. V práci. Doma. NĚKDY UŽ TO NESTÍHAJÍ.

ZNÁTE I JEJICH MUŽE. Dělají profesní kariéru. Co jiného? DĚLÍ SE NA DVĚ PODSKUPINY. Jední fungují ve své profesi i v rodinném životě. Druzí fungují ve své profesi. Doma se vůbec nevyskytují. Nebo jen málo. JEŠTĚŽE EXISTUJE SKYPE. Děti uvidí tatínka na obrazovce.

Tereza Richtrová (Všeněcká matka), Petr Houska (Astronaut)
 Foto Radovan Štastný

Většina hlavních postav hry rozmlouvá především sama se sebou...

Lucie Končoková (Irína), Izabela Firlová (Olga), Aneta Kernová (Olanka)
 Foto Radovan Štastný

Naštěstí ale existuje ještě jedna skupina žen. AMBICIÓZNÍ DÍVKY SOTVA ODROSTLÉ STŘEDNÍ ŠKOLE. I ty znáte: pevně odhodlané vyrazit do světa. NAUČIT SE PERFEKTNĚ CIZÍ JAZYK a proniknout do toho, jak se žije za hranicemi. Stanou se z nich au pair. NĚKDO SE MUSÍ POSTARAT O DĚTI ŽEN ZE SKUPINY JEDNA. Vráti se (pokud se vrátí) připravené stát se ženami ze skupiny jedna.

O kom, o čem?
 O těchto třech skupinách, jejich VZÁJEMNÝCH (NE)VZTAZÍCH, PRÁNÍCH a (NE)VYSLYŠENÝCH TOUHÁCH napsala současná německá autorka

Felicia Zeller hru. Jmenuje se trochu tajemně ROZHOVORY S ASTRONAUTY. Přestože většina hlavních postav hry rozmlouvá především sama se sebou. JE TO HRA VELMI VTIPNÁ, ALE I TROCHU SMUTNÁ...

S kým, s čím?
 MYSLÍTE, ŽE V ČESKU TO S AU PAIR ANI S ASTRONAUTY NENÍ TAK ŽHAVÉ? Že současná hra německé autorky nám nemůže nic moc říct? Přijďte do zkušebny Divadla Antonína Dvořáka. Třeba budete překvapeni. MOŽNÁ ZJISTÍTE, ŽE VŠECHNY TY ŽENY, MUŽE, DÍVKY, DĚTI I MIMOZEMŠTANY DOBRĚ ZNÁTE... (pb)

Lucie Končoková (Irína), Alexandra Gasnářková (Dítě), Aneta Kernová (Olanka)
 Foto Radovan Štastný

Christopher Marlowe (1564–1593)

DOKTOR FAUSTUS

Čiň čertu dobře...

Překlad **Martin Hilský**
 Úprava **Marek Pivovar a Pavel Khek**

Režie **Pavel Khek**
 Dramaturgie **Marek Pivovar**
 Scéna **Michal Syrový**
 Kostýmy **Agnieszka Pátá-Oldak**
 Hudba **Václav Kořínek**
 Pohybová spolupráce **Igor Vejsada**
 Šerm, souboje **Petr Nůsek**

Premiéra 26. března 2015 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Reprízy 28. 3. (18.30), 1. 4. (18.30), 11. 4. (18.30) a 19. 4. (15.00) v Divadle Jiřího Myrona

„Tichý a klidný, neúprosný čas všem běží stejně, Mefistofele, nit mého žití krátí a mé dny. Nadešel čas a musím skládat účty.“
 (Christopher Marlowe, Doktor Faustus, promluva Fausta)

Ve chvíli, kdy vznikají tyto řádky, ještě nevíme, jestli čas zkoušení *Fausta* byl tichý a klidný nebo hlasitý a divoký, protože od jeho počátku uplynul teprve týden. Jistě ovšem je, že i jeho čas nadejde a budeme skládat účty. A zcela jistě také víme, že herci se do zkoušení ponořili s velkou energií, zodpovědností a také opatrností – u takového tématu nikdy nevíte... Zatím všichni „osahávají“ zbrusu nový překlad Martina Hilského a snaží se proniknout do hlubin Marloweova verše. Kteří to jsou? Jako Fausta uvidíte Františka Strnada a jako Mefistofela Roberta Fintu. Dalšího zástupce pekelných mocností, samotného Lucifera, ztělesnil Vladimír Čapka. Těšit se můžete i na Vladimíra Poláka, který se chopil role Faustova sluhy Wagnera, Aleše Bílíka a Jana Kováře (Učenci), Františka Večeřu (Robin), Petra Housku (Ralf), Annu Cónovou (Papež, Císař, Handlír), Pavlínu Kafkovou (Šenkýřka), Miroslava Rataje (Stařec), Lucii Končokovou (Dobry anděl), Terezu Richtrovou (Zlý anděl), Izabelu Firlovou (Helena) a Marcela Školouta (Kardinál, Rytíř). Hraje se na scéně Michala Syrového a v kostýmech Agnieszky Páté-Oldak. Autorem hudby je Václav Kořínek, pohybová spolupráce je dílem Igora Vejsady a bojové scény s herci nazkoušel Petr Nůsek.

Dodejme, že herce na jevišti neuvidíte pouze jako postavy Marloweovy hry. Skutečný Faust uměl podle legend před užaslým publikem zhmotnit slavné postavy dávné historie a my se pokusíme o totéž: na jevišti uvidíte také Christophera Marlowea (Robert Finta), jeho vraha Ingrama Frizera

Režisér Pavel Khek
 Foto Petr Veselý

(František Strnad), Williama Shakespeara (Aleš Bílík) a Sira Waltera Raleigha (Petr Houska). Co nás vedlo k takové troufalosti? Více o tom i o mnohém jiném v rozhovoru s režisérem inscenace Pavlem Khekem.

V NDM hostujete poprvé, můžete se prosím divákům představit?

Narozen v Praze, dětství prožil v Olomouci, intenzívně sportoval, pak zběhl k divadlu, studoval filozofii a DAMU, živil se vším možným, prošel divadly v Kladně, v Mostě, ve Zlíně, Městskými divadly pražskými a poslední tři sezóny „šéfuje“ Městskému divadlu v Mladé Boleslavi.

Vy už jednoho Fausta „na kontě“ máte, ovšem od Johanna Wolfganga Goetha. V čem je ten od Christophera Marlowea jiný?

Liší se ve všem, a přitom v té hlavní myšlence zůstává stejný. Marlowe oproti Goethovi nemá Markétku – tedy možnost vykoupení skrze lásku tu ani není nabídnuta – tento Faust téměř nemá naději – paradoxně však nabízí Marlowe podstatně víc ironie a komediálnosti. Tento Faust stojí přímo uprostřed mezi fraškou a tragédií, hraje si s žánry tak, že nevíte – máte-li plakat, nebo se smát, nu, někdy žijeme život taky tak...

Faust podepíše smlouvu s ďáblem výměnou za absolutní vědění. Rozhodně se nebudu ptát, zda byste na jeho místě jednal stejně, ovšem kdybyste měl možnost vědět vše bez následků, chtěl byste to vůbec?

Čím hlouběji o tom přemýšlím, přestává mi vadit, že jistá část poznání zůstává lidstvu zapovězena. Všichni chceme všechno vědět a zapomínáme na sloveso „cítit“. Náš Faust chce v závěru jít bosý po orosené trávě – taková běžná věc, řeklo by se, ale kdy jste se po ní naпоследy prošli?

Christopher Marlowe prožil krátký, ovšem nevšední život, který se tomu Faustovu v mnohém podobal. Neodolali jsme a tento život jsme vkomponovali přímo do naší hry. Necítíte ostych přivést na jeviště takovou osobnost? A to dokonce ve spojení s Williamem Shakespearem?

Naprosto ne, naopak. Za prvé neděláme životopisnou hru, za druhé „nikdo neví, jak to skutečně bylo“ a za třetí Marlowe se Shakespearem by se smáli, protože by odhalili, že to nemyslíme smrtelně vážně...

„Největší část všeho vědění je ta, kterou neznáme“. Tato prastará indická sentence platí stále, přestože věda dělá neuvěřitelně rychlé pokroky. Co to je, co to žene člověka k pořád dalším a dalším objevům?

To bych taky rád věděl. Náš Bůh je naše touha, ta nás pohání kupředu, a tak si každý člověk musí odpovědět sám, žene-li jej touha pomoci, či touha po moci? Možná je to touha uvidět zázrak a tím potvrdit existenci Stvořitele, ale i proti této touze mám proticítat – dalajláma řekl: „Kdo nevidí zázraky doma, neuvidí je ani v Tibetu.“ (piv)

Je mladá, krásná a je už čtyři roky v Ostravě!!! Doufám, že jste si jí na scénách NDM všimli. Pokud ne, pak to jistě bylo kvůli její útlé postavě. Pro nedostatek talentu rozhodně ne! **Petra Lorencová** má za sebou skoro dvě desítky rolí, nezdolný entuziasmus a humor. V nové inscenaci Janusze Klimszy *Škola pro ženy* je hereckou partnerkou Jana Fišara – zdá se, že jaro na divadelních prknech bude nebezpečně komické a energické...

Pro mě je ideální role asi taková, která mě nějak obohatí, nebo se díky ní něco nového naučím

Jsi členkou souboru činohry NDM čtvrtou sezónu, to je doba, za jakou se lze i v tak velké instituci, jakou NDM bezpochyby je, zorientovat. Už sis tady zvykla? A překvapuje tě stále něco?

Zorientovala jsem se doslova. Dnes se už dokážu vyznat ve spleti zapletitých chodbách NDM a neztratit se, občas i někoho nasměrovat. Ale mám se pořád ještě co učit. Doposud nevím, kde sídlí v Divadle Antonína Dvořáka

Petra Lorencová (Julie) a David Viktora (Fistr) v inscenaci VEREJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK (NDM, 2013) Foto Radovan Štátný

zvukař Adam, a jak se v obou budovách dostat k osvětlovačům. A zda jsem si zde zvykla? Ano, ale nemám tohle slovo ráda, protože když si člověk zvykne, tak po čase zpoehodlní a má tendenci

neposouvat se dál. Kdyby mě tu stále něco nepřekvapovalo, tak tu nemám potřebu zůstat.

Máš za sebou téměř dvacítku rolí. Když se podíváš zpět – jak se Petra Lorencová, herečka NDM, změnila oproti té Petře Lorencové, která sem před čtyřmi sezónami coby čerstvá absolventka JAMU nastupovala?

Zestárla o čtyři roky, osamostatnila se, nasbí-

rala nové životní i divadelní zkušenosti, potkala mnoho inspirativních lidí, pár životních přátel a trochu dospěla.

Tvou první rolí byla Charlotta Cordayová v inscenaci Marat/Sade. Takže první praktické setkání s NDM muselo být poměrně intenzivní...

Bylo. Celý život budu vděčná za tuto příležitost. Nebyla to jen má první role v NDM, ale v profesionálním divadle vůbec. Nikdy na ni díky tomu nezapomenu a nikdy nazapomenu na to, jak mě přijal kolektiv. Kolegové mě tehdy nebrali jako „zelenáče“ z JAMU, ale jako novou kolegyni, při které stáli, radili jí, jak bojovat s velkým jevištním prostorem v Myronu, a hlavně ji podporovali. A především můj velký dík patří Januszovi Klimszovi, který mi tohle umožnil.

Kromě zmíněné Charlotty Cordayové je nebo jsou ještě mezi onou dvacítkou rolí takové, které zásadně vstoupily do tvého nejen hereckého života?

Každá role mi svým způsobem vstoupí do života. Ale mezi mé zásadní asi patřily Irma ze *Smrti hlava* pro svou komplikovanou psychologii, Julie z *Veřejného blaha* pro svoji bláznivou ztřeštěnost a teď nově převzatá Markétka z *Mein Kampf* pro svoji andělskou čistotu.

A existuje něco jako ideální role nebo ideální spolupráce? Co by měla obnášet?

To je zapletitá otázka. Nikdy jsem o tom nepřemýšlela. Pro mě je ideální role asi taková, která mě nějak obohatí, nebo se díky ní něco nového naučím. Například kvůli Julii z *Veřejného blaha* jsem pro inspiraci zkoukla veškeré filmy pro pamětníky s Natašou Gollovou a taková Poppaea z *Quo vadis* mi zaručila několik hodin na baletním sále, abych vůbec zvládla ten šíleně

Petra Lorencová (Charlotta Cordayová) a František Večeřa (Duperret) v inscenaci MARAT/SADE (NDM, 2011) Foto Radovan Štátný

rychlý tanec. K tomu bych se za normálních okolností nedostala. A právě tohle mě baví. A ideální spolupráce? To je momentálně asi můj největší divadelní sen – dělat s lidmi, s kterými si rozumím, s kterými se můžu vzájemně motivovat, rozvíjet tvůrčí schopnosti, mít podobné smýšlení o divadle a vědět, že to, co společně děláme, má smysl.

Divadlo je intenzivní zaměstnání, nebo spíše poslání. A přeci jen se čas od času stává, že dojde k únavě či vyčerpání a také k pochybám. Co tě posiluje proti těmto pochybám?

Na tento recept jsem ještě nepřišla. U každého je to individuální, každý si tím prochází jinak a na uvědomění si „co dál“ potřebuje jiný čas. Možná je to ale dobře, že máme pořád pochyby, že člověk není sám o sobě přesvědčený a reflektuje svoji práci.

Potkalo tě v poslední době něco, co tě posílilo anebo ti dodalo energii či chuť do práce?

Ano. Momentálně to bylo zkoušení inscenace *Odsun!!!* s Ivanem Burajem, se kterým se známe z dob studií na JAMU. Na škole jsme spolu dělali dva projekty a myslím, že na sebe dost slyšíme. Bylo to krásné a nostalgické setkání po letech.

Ve Škole pro ženy máš jednu z hlavních rolí. Tvým partnerem je herec Jan Fišar. Vaše setkání tak propojuje generační spektrum souboru. Jaká je to spolupráce?

Jana Fišara MILUJU!!! Spolupráce s Mistrem je obohacující, obdivující, udivující a třeskutě humorná.

Tak ale aby bylo o čem hrát – Anežka ve Škole pro ženy Arnolfa přeci nemiluje...

Ano, bude to těžké zkoušení plně sebezapírání...

KDO JE PETRA LORENCOVÁ?

Petra Lorencová se narodila v roce 1986 ve Vyškově na Moravě, kde vystudovala osmileté gymnázium. Na JAMU absolvovala obor herectví v ateliéru Oxany Smilkové. Za roli Vočistcové (Schwab: *Lidumor aneb Má játra beze smyslu*) získala na bělehradském festivalu F.I.S.T. ocenění za Ženský herecký výkon. S mimoškolními projekty režisérky Barbary Herz zavítala do Holandska a Německa. Studium na JAMU ukončila rolí Héroneji Bukurové v inscenaci *Rómeo a Héró* Jána Mikuše a Jany Hanzelové.

V roce 2011 byla přijata do souboru činohry NDM. Její první rolí v novém angažmá byla Charlotta Cordayová (Weiss: *Marat/Sade*, režie Janusz Klimsza). Dále zde ztvárnila například Helenu (Shakespeare: *Sen noci svatojánské*), Irmu (Walsler: *Smrti hlava*), Cecílii Cardewovou (Wilde: *Jak důležité je mít Filipa*), Irinu (Saavedra: *Kuřáčky*), Julii (Štech: *Veřejné blaho aneb Deskový statek*), Markétku (Tabori: *Můj boj*) nebo Kláru (Buraj, Pivovar, Radová: *ODSUN!!!*).

Na filmovém plátně debutovala v roce 2013 ve snímku *Isabel*, jehož děj se odehrává v Ostravě. Také si zahrála v epizodě seriálu *Rozsudek*.

Petra Lorencová ráda maluje na sklo, chová potkany a má ráda vůni čerstvě posečené trávy. Každý den začíná kávou s mlékem a dvěma cukry.

rozdíl mezi čistě dámským a pánským kolektivem?

Mám za sebou *Kuřáčky*, kde to byl hotový babinec. Teď mě čeká pánská jízda. Uvidíme, co se z toho vyklube, ale srovnání zřejmě neprozradím. Protože jak se říká: Co se stane ve Vegas, zůstane ve Vegas. (dr)

Nikola Birklenová (Máša), Renáta Klemensová (Olga), Petra Lorencová (Ir) a Robert Finta (Baronek) v inscenaci KUŘÁČKY (NDM, 2012) Foto Radovan Štátný

Igor Orozović (Ruda Goothein) a Petra Lorencová (Irma) v inscenaci SMRTIHLAV (NDM, 2013) Foto Radovan Štátný

NORSKÝ LES NA ČESKÉM JEVIŠTI

NDM získalo grantovou podporu z fondů EHP – Norské fondy na nastudování a uvedení nové inscenace!

Co jsou EHP a Norské fondy?

Program fondů EHP „Kulturní dědictví a současné umění“ je podpořen zeměmi Evropského hospodářského prostoru (EHP) – Norskem, Islandem a Lichtenštejnskem. Tento grantový program finančně podporuje vznik profesionálních a originálních projektů, kulturní rozmanitost, mezikulturní dialog a zvyšuje pochopení kulturní různorodosti v evropském kontextu. NDM díky získanému grantu podpoří prezentaci a zpřístupnění současného norského umění široké veřejnosti.

Jaký je náš projekt?

Prestížní grant získalo Národní divadlo moravskoslezské na podporu projektu *Norský les na českém jevišti*, jehož cílem bude vznik překladu a uvedení hry **současného norského dramatika Jespera Halleho *Lilleskogen* (Lesík)**, která v roce 2004 získala prestižní divadelní cenu Hedda. Hlavní inscenační částí projektu bude nastudování díla souborem činohry NDM a jeho uvedení na ostravské jeviště. **Inscenace bude nastudována norskou režisérkou Victorií Meirik.**

Kdo je Jesper Halle?

Jesper Halle patří mezi nejvýraznější osobnosti současného norského dramatu. Je mimo jiné také držitelem Ibsenovy ceny, ceny Hedda a mnoha dalších ocenění. Kromě dramatické tvorby píše také pro film, televizi, loutkové divadlo a rozhlas. Jesper Halle se doposud v českém kontextu představil pouze svou rozhlasovou hrou „*Muž činu*“, která byla uvedena v roce 2012 na ČRo. „*Pro tvorbu Jespera Halleho je typický silný sociální aspekt. Autor se ve svých textech věnuje aktuálním a často kontroverzním tématům – xenofobii, sociální vyloučenosti, násilí. A přestože i jazyk jeho her je poměrně syrový, jeho texty jsou velmi obrazivé a imaginativně poetické. Sociálně kritické téma podané v přízračných obrazech a s velmi osobitými charaktery jsou i atributy textu Lesík,*“ uvádí dramaturgyně NDM **Dagmar Radová.**

Kdo nám Lesík přeloží?

Překladu díla se ujme významná česká překladatelka z norštiny Jaroslava Vrbová, která do povědomí čtenářů vešla hlavně překlady Astrid Lindgrenové a Josteina Gaardera a která již v minulosti s NDM spolupracovala na vzniku

Jesper Halle Foto Siv Svendsen

překladu a uvedení díla Axela Hellsteniuse *Elling a Kjell aneb Chvála bláznovství.*

Victorie? Victorie!

Victorie Meirik je jednou z nejvýraznějších norských režisérek současnosti. Několikrát byla nominována na prestižní norskou divadelní cenu Hedda a v roce 2010 tuto cenu v kategorii Nejlepší režie získala za inscenaci *Antigony*. Pro tvorbu Victorie Meirik je charakteristická inovativní interpretace klasických děl, nekonvenční a překvapivá vizuální stránka inscenací

Foto wikimedia.org

a stupňování dramatického potenciálu jednotlivých situací, potažmo celé inscenace. Victoria Meirik má za sebou nejen spolupráci s předními norskými scénami (Národní divadlo Oslo), ale režírovala také v Holandsku nebo v Číně. Jelikož záměrem celého projektu je co nejvíce propojit české a norské umělce, výprava inscenace vznikne v tandemu českého a norského scenografa. Mezi zásadní přínosy celého projektu bude patřit obohacení souboru činohry NDM o zkušenosti s jinými a novými režijními postupy norského inscenačního týmu.

Co se bude dít kolem norského lesa?

Samotné uvedení hry bude doprovázeno velkým množstvím doprovodných programů – tvůrčích workshopů pro širokou veřejnost, literárních čtení, besed s autorem dramatu či přednášek o historii norské literatury a dramatu. Vznik celého projektu zachytí dokument, o který se postarají studenti audiovizuálních studií Slezské univerzity v Opavě.

Do norského Lesíka budete moci zavítat už na podzim roku 2015 v Divadle Antonína Dvořáka!

(dr, mk)

PŘIPRAVUJEME

Francis Scott Fitzgerald (1896–1940)

– Rebekka Kricheldorf (1974)

VELKÝ GATSBY

Večírek nekonečných iluzí

Režie

Peter Gábor

Dramaturgie

Dagmar Radová

Scéna

David Bazika

Kostýmy

Tomáš Kypta

Česká premiéra 11. června 2015

v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

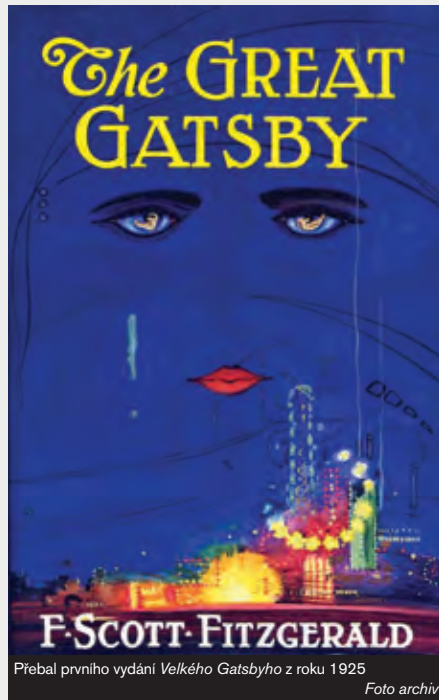
Přestože nikdo neví, jak se ve skutečnosti jmenuje; nikdo neví, co skutečně dělá; nikdo neví, odkud všechny ty zatracené prachy bere; každý ho zná. Jmenuje se Gatsby, známější s přízviskem Velký – Velký Gastby. Ano, je to on. **Velký Gatsby, kterého před devadesáti lety stvořil a veřejnosti představil ve stejnojmenné novele americký spisovatel a jeden z největších představitelů literatury tzv. jazzového věku Francis Scott Fitzgerald.** Fitzgerald tak vytvořil zásadního hrdinu moderní literatury. Gatsby je hrdinou přelomové éry. O slovo se hlásí moderní svět a redefinují se společenské vrstvy, jejich životní styl i hodnoty. Dvacátá léta v Americe byla živelným a radostným obdobím. V této době nejen všichni tančí v rytmu jazzu, ale především se těší z ekonomického vzestupu, který jen euforii zvyšoval. Je to ale také éra, kdy Amerikou vládla prohibice. Ta ovšem měla za následek ještě větší spotřebu alkoholu, nárůst počtu tajných barů, ale především značnou hegemonii mafie, která se obchodem s nelegálním alkoholem zabývala. Jak patrné, tak nespoutaná éra přinesla také řadu možností ambiciózním lidem z nižších vrstev,

Francis Scott Fitzgerald

Foto archiv

V umělém, lehce strojeném a afektovaném světě nekonečných večírků je tak nějak všechno VELKÉ. Nebo spíše musí být VELKÉ!

Přebal prvního vydání Velkého Gatsbyho z roku 1925 Foto archiv

jak poměrně promptně zbohatnout. Pocit, že se děje něco velkého, něco přelomového a že je možné skutečně něco ve svém životě změnit a udělat, zažívají i mladí hrdinové, kteří se v čele s Gatsbym objeví na jevišti NDM.

Nikdo jistě nepochybuje, že Gatsby je muž z velkého světa. A v umělém, lehce strojeném a afektovaném světě nekonečných večírků je tak nějak všechno VELKÉ. Nebo spíše musí být VELKÉ. **LÁSKA je velká, VEČÍRKY jsou velké, ČÁSTKY na bankovním KONTĚ jsou velké a především životní ILUZE jsou velké.** Ale jak se všechny tyto velké iluze o světě, lásce, životě, partnerství, úspěchu a štěstí vejdou do jednoho malého a velmi mladého života? To neví ani Gatsby, ani Nick, ani Daisy, ani Jordan, ani Tom – ústřední pětice postav, které bojují o naplnění, nebo alespoň o zachování svých životních snů. A přestože jsou všichni mladí, krásní a většina z nich bohatí a úspěšní, nikdo z nich necítí, že by žil skutečný život. To, co se nazývá jejich životem, s nimi nijak zásadně nespojuje. Možná, že se těmto mladým krásným hrdinům stala poněkud nepřijemná věc – možná, že tato zlatá mládež zestárla o trochu dříve, než vůbec stihla skutečně dospět. Nicméně život je i tak nekonečný večírek...

Nadsázka, vtip i hyperbola jsou základními rysy samotné dramatizace *Velkého Gatsbyho* od současné německé dramatičky Rebekky Kricheldorf, která ji vytvořila před třemi lety pro

Deutsches Schauspielhaus Hamburg, a v Česku bude uvedena vůbec poprvé.

Inscenace Petera Gábora pracuje právě s kontrastem mládí, zdánlivé nevinnosti a duševní vyčerpanosti ústřední pětice postav. A chcete-li vidět nejmladší generaci souboru činohry pohromadě, je právě *Velký Gatsby* příležitostí, jak s těmito herci zažít velkolepý večírek nekonečných iluzí. Designérem jejich tanečního parketu je David Bazika a návrhářem večerních i denní outfitů je Tomáš Kypta. (dr)

REBEKKA KRICHELDORF (1974)

Rebekka Kricheldorf je současná německá dramatička a překladatelka, narodila se ve Freiburgu, vystudovala romanistiku na Humboldtově univerzitě v Berlíně a scénické psaní na Hochschule der Künste Berlin. V roce 2002 získala na Heidelberger Stückemarkt cenu nakladatele a cenu diváků za text *Princezna Nicoletta, pohádka pro dospělé*. V letech 2009 – 2011 působila jako dramaturgyně v Theaterhaus Jena, kde také byla uvedena premiéra její hry *Villa Dolorosa: Drei missratene Geburtstage* a trilogie *Gotham City*. Jako domácí autorka spolupracovala s několika předními scénami v Německu a Švýcarsku, např. Stadttheater Stuttgart, Nationaltheater Mannheim, Theater am Neumark Zürich a také Deutsches Theater Berlin, pro který v roce 2014 napsala text *Alltag & Ekstase*. Ve své tvorbě se soustředí především na problematiku krize komunikace a vztahů generace současných čtyřicátníků, přizpůsobování vlastní osobnosti všeobjímající logice trhu, která prostupuje do nejtímnějších sfér našich životů a jejich iluzivnosti.

DVĚ NOMINACE NA CENY THÁLIE PRO SOUBOR OPERETA/MUZIKÁL NDM!

Dvě užší nominace na Ceny Thálie 2014 získal soubor opereta/muzikál, který v posledních letech zaznamenává značný úspěch.

Mezi nominovanými jsou Hana Fialová za roli francouzské šansonierky Edith Piaf v inscenaci

Hana Fialová jako Edith Piaf Foto Martin Popelář

maďarské spisovatelky a scenáristky Évy Pataki *Edith a Marlene* a Tomáš Savka, konkrétně za roli Che v muzikálu Andrewa Lloyda Webbera *Evita*.

„Moc děkuji za nominaci, kterou jsem získala za roli *Edith Piaf* – za moji milovanou, úžasnou, srdcovou roli, beru to jako velké poděkování,“ uvedla po vyhlášení nominací **Hana Fialová**, která dle odůvodnění Herecké asociace „patří k nejvytíženějším herečkám ostravského muzikálového souboru“. Nominaci získala za ztvárnění francouzské šansonierky Edith Piaf v inscenaci maďarské spisovatelky a scenáristky Évy Pataki *Edith a Marlene* s přihlédnutím k titulní roli Evity: „V loňské sezóně excelovala hned dvakrát, jako *Evita* i jako *Edith Piaf*. Právě figuře pařížského ‚vrabčáka‘ vdechla nový život a dechberoucí herecký koncert kombinuje s výjimečnou interpretací známých šansonů,“ pokračuje komentář Herecké asociace.

V mužské kategorii opereta/muzikál získal užší nominaci hostující sólista **Tomáš Savka**, a to za roli Che v muzikálu Andrewa Lloyda Webbera *Evita*: „Postava vypravěče *Che* je nejsložitější a pěvecky nejnáročnější postavou muzikálu *Evita*. **Tomáš Savka** se jí zhostil s nevýslovnou energií a v dobrém slova smyslu překvapil nejen pě-

Tomáš Savka jako Che Foto Martin Popelář

vecký, ale i herecký. Jeho *Che* je jako glosátor a Evitin oponent důrazným protipólem titulní hrdinky,“ uvedla Herecká asociace.

V širších nominacích se dále objevili tanečníci **Olga Borisová-Pračíková** (Sylfida v inscenaci *La Sylphide*), **Po-Ju Lin** (James taktéž v inscenaci *La Sylphide*) a herci **Ivan Dejmal** (Gerhard Peterrek v inscenaci *Za vodou* – *Dokud nás smrt...*) a **David Viktora** (Paul v inscenaci *Večeře*). (mb)

INZERCE

Filmové jaro v Minikině

Březen v Minikině se ponese ve znamení festivalu Jeden svět, který v termínu 16. – 20. 3. nabídne deset dokumentárních snímků s tematikou lidských práv. Festivalový otvírák, promítání filmu *Bojovníci ze severu* o mladých Evropanech, kteří se přidávají k radikálním islamistickým skupinám, doplní debata s ředitelem organizace Člověk v tísni Šimonem Pánkem. Kromě něj festival přiveze mnoho dalších zajímavých hostů, s nimiž budou mít diváci možnost debatovat po projekcích. Letošní ročník festivalu, nesoucí v podtitulu slogan „Praskněte své bubliny“, se zaměří na stereotypy, předsudky a tabuizovaná společenská témata.

Během dvou večerů, 5. a 6. března, se na plátno vrátí film Ridleyho Scotta *Vetřelec* z roku 1979. Diváci jej budou moci shlédnout v téměř dvouhodinovém režisérském sestřihu. Digitálně

remasterovaná verze *Vetřelce* se do českých kin dostává pouze na dobu čtyř týdnů. Minikino uvede toto kultovní sci-fi dílo exkluzivně jako jediné z ostravských kin.

Ve středu 25. března bude Minikino patřit filmům o Tibetu, jejichž promítání zařídí Festival pro Tibet. Hlavním lákadlem je bezesporu československý snímek *Cesta vede do Tibetu* z roku 1954, který pro tuto příležitost zapůjčí na ze svých sbírek Národní filmový archiv a bude promítnut „postaru“ z 35 mm kopie.

Duben v Minikině přinese festival židovsko-křesťanského dialogu Tempfest a festival německé kultury Der Kulturpunkt. Jejich konkrétní termín a program bude odtajněn v březnu.

Přijďte do Minikina za nezapomenutelnými filmovými zážitky a příjemnou atmosférou útulné Minikino kavárny. Srdečně vás zveme.

www.minikino.cz, Kostelní 3, tel.: 599 527 851

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2014/2015

Bogdan Pawlowski (1932)
– Witold Borkowski (1919–1995)
SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ
Klasická baletní pohádka na motivy bratří Grimmů
Choreografie: Igor Vejsada podle Witolda Borkowského
Obnovená premiéra 12. října 2014 v Divadle Jiřího Myrona

Johann Sebastian Bach (1685–1750)
& Carl Orff (1895–1982)
BAROCCO & CARMINA BURANA
Duchovní hudba J. S. Bacha společně s mistrovským dílem Carla Orffa ve večeru složeném ze dvou baletů!
Choreografie: Jacek Przybyłowicz, Youri Vámos
Dirigent: Marek Prášil
Premiéry 15. a 17. ledna 2015 v Divadle Jiřího Myrona

Sergej Prokofjev (1891–1953)
POPELKA
Baletní fantazie o dvou dějstvích podle pohádky Charlese Perraulta
Choreografie: Paul Chalmer
Dirigent: Jakub Klecker
Premiéra 23. dubna 2015 v Divadle Antonína Dvořáka

Balet NDM je na Facebooku:
BALET NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

CARMINA BURANA
Koki Nishioka (Mladý muž), Chiara Lo Piparo (Virgin)
a členové baletu NDM Foto Martin Popelář

REPERTOÁR BALETU (BŘEZEN – DUBEN 2015)

Herman Severin Lovenskiold

LA SYLPHIDE

Choreografie: Karina Elver

Dirigent: Jakub Klecker

4. 3. (18.30), 14. 3. (18.30)

Johann Sebastian Bach – Carl Orff

BAROCCO & CARMINA BURANA

Choreografie: Jacek Przybyłowicz (Barocco),

Youri Vámos (Carmina burana)

Dirigent: Marek Prášil / Adam Sedlický

8. 3. (15.00)

MEZINÁRODNÍ GALA

27. 3. (18.30)

Sergej Prokofjev

POPELKA

Choreografie: Paul Chalmer

Dirigent: Jakub Klecker

23. 4. (18.30) – premiéra,

25. 4. (18.30) – první repríza,

30. 4. (18.30)

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFKY BALETU

Vážení a milí diváci,

ráda bych upozornila na dvě zajímavé akce. První z nich je první ročník Mezinárodního gala 27. března v Divadle Antonína Dvořáka. Pro tuto příležitost vytvořili zahraniční choreografové Jacek Przybyłowicz a Karina Elver dvě choreografie pro náš soubor. Představí se například 1. sólisté Polského národního baletu z Varšavy Yuka Ebihara a Vladimír Yaroshenko, 1. sólistka Baletu Národního divadla v Praze Miho Ogimoto a ostravská rodačka, demisólistka Marta Drastíková, Nataša Novotná a Štěpán Pechar ze souboru 420PEOPLE a další. Nenechte si ujít tuto jedinečnou událost!

Druhou věcí je naše účast na oslavách Mezinárodního dne tance. Akce se bude konat 29. dubna ve spolupráci s Multižánrovým centrem současného umění Cooltour. Nabídneme spojení tří národních divadel Praha – Brno – Ostrava prostřednictvím nových médií ČT art a mnoho dalšího. Podrobný program sledujte na našich webových stránkách a Facebooku.

Těšíme se na Vás!

Lenka Dřímlová

Na prvním ročníku Mezinárodního gala se představí například 1. sólisté Polského národního baletu z Varšavy, sólisté Baletu Národního divadla v Praze a další!

Vzdušný půvab dlouhých tylových sukní a bělostných balerínek, víl syřid vířících v rychlém lehounkém tanci... Tuto snovou atmosféru můžete zažít v baletu LA SYLPHIDE! Reprízy se konají 4. 3. a 14. 3. vždy v 18.30 v Divadle Antonína Dvořáka. Třicet minut před začátkem představení Vás zveme na dramaturgický úvod k představení s jeho protagonisty.

Foto Martin Popelář

ZPRÁVY Z BALETU

MEZINÁRODNÍ GALA

První ročník mezinárodního baletního galakonzertu za účasti hostů z tuzemských i zahraničních divadel se bude konat 27. března v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka.

V programu večera budou také dvě choreografie zahraničních choreografů vytvořené speciálně pro náš soubor a tento galavečer. Polský choreograf **Jacek Przybyłowicz** za doprovodu violoncellistky Markéty Kubínové připravil ve světové premiéře choreografii *One + Two* přímo na míru **Zuzaně Majvelderové** a **Patricku Ulmanovi**.

Dánská pedagožka a choreografka **Karina Elver** vytvořila choreografii *The Jockey dance* podle Augusta Bournonvilla. Tento divertissement bude uveden poprvé v České republice; tančí **Alessio Ciaccio, Rei Masatomi, Koki Nishioka** a **Sergio Méndez Romero**.

V předpremiéře budete moci zhlédnout pas de

deux Popelky a Prince z baletu *Popelka* v choreografii **Paula Chalméra**.

Sólistka baletu NDM **Olga Borisová-Pračíková** a demisólista **Po-Ju Lin**, kteří získali širší nominaci na Cenu Thálie 2014, vystoupí ve fragmentu z baletu *La Sylphide*. Celý baletní soubor se pak představí ve fragmentech z inscenace *Barocco & Carmina burana*.

Pas de deux z nového baletu *La Bayadère* v choreografii Javiera Torrese a Mariuse Petípy představí členové Baletu Národního divadla v Praze – první sólistka **Miho Ogimoto** a demisólista **Giovanni Rotolo**.

Budete mít také jedinečnou možnost vidět držitele Ceny Thálie 2013 z Baletu ND v Praze **Martu Drastíkovou** a **Ondřeje Vinkláta**. Zatančí *ESENCE* z baletu *Romeo a Julie* v choreografii Petra Zusky, uměleckého šéfa souboru Baletu ND Praha.

Zastoupen bude také soubor 420 PEOPLE.

Marta Drastíková a Ondřej Vinklát v baletu ROMEO A JULIE
Foto Martin Divíšek

Sólisté Polského národního baletu ve Varšavě Yuka Ebihara a Vladimír Yaroshenko v baletu TRISTAN A ISOLDA
Foto Hlidemí Seto

Nataša Novotná a **Štěpán Pechar**, skvělí interpreti současné české taneční scény, předvedou dva duety z choreografií Václava Kuneše *Mirage* a *Wind-Up*.

Ze zahraničních hostů svou účast přislíbili první sólisté Polského národního baletu z Varšavy **Yuka Ebihara** a **Vladimír Yaroshenko**, kteří zatančí pas de deux Kitri a Basila z baletu *Don Quixote* v choreografii Mariuse Petípy a závěrečný duet z baletu *Tristan & Isolde* v choreografii Krzysztofa Pastora – uměleckého šéfa souboru.

Mezinárodní gala nabídne opravdu jedinečný zážitek a milovníci tance i baletu by si jej rozhodně neměli nechat ujít!

(Id, red)

OCENĚNÍ PRO SOUBOR BALETU NDM NA SOUTĚŽNÍ PŘEHLEDCE BALET 2014

Již po osmé se letos uskutečnila soutěžní přehlídka taneční tvorby Balet 2014, kterou organizuje Taneční sdružení ČR s finanční podporou Ministerstva kultury ČR. Inscenační přehlídka Balet 2014 představila to nejlepší z repertoáru českých baletních souborů. Do soutěže vstoupilo deset českých baletních souborů a pětičlenná porota zhlédla více než 26 baletních inscenací. „*Posuzována byla představení v domácím prostředí, takže inscenační tvar i výkony nebyly zatíženy zájezdovými podmínkami*,“ říká k soutěži předseda Tanečního sdružení ČR Jiří Pokorný.

Souboru baletu NDM byly uděleny tři ocenění. **Cenu Za nejlepší sólistický výkon** získal **Vladimír Vašků** za interpretaci role Jana v tanečním dramatu *Balady*, **cena Za nejlepší kolektivní výkon** byla udělena baletnímu souboru NDM za výkony v inscenaci *Návraty*

Zdeněk Prokeš z Tanečního sdružení ČR, Lukáš Trpišovský, Jan Kodet, Attila Egerházi, Vladimír Vašků, Matěj Šust, Viktor Svidrů, Lenka Dřímlová, Nataša Novotná a Alena Pešková při slavnostním vyhlášení výsledků přehlídky Balet 2014
Foto ND – Hana Smejkalová

domů a čestné uznání obdržela **Nataša Novotná** za vynalézavé divadelní zpracování baletu *Škrtič*.

Slavnostní vyhlášení výsledků soutěžní přehlídky Balet 2014 a předání cen se uskutečnilo 4. února 2015 v Národním divadle v Praze. (red)

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

- Carl Orff (1895-1982)

BAROCCO & CARMINA BURANA

***Duchovní hudba J. S. Bacha společně
s mistrovským dílem Carla Orffa ve večeru
složeném ze dvou baletů!***

Johann Sebastian Bach (1685 – 1750)

BAROCCO

Hudba	Johann Sebastian Bach
Choreografie	Jacek Przybyłowicz
Asistentka choreografa	Lenka Dřimalová
Scéna a kostýmy	Jacek Przybyłowicz
Realizace kostýmů	Roman Šolc
Světelný design	David Bazika

Carl Orff (1895 – 1982)

CARMINA BURANA

Hudba	Carl Orff
Hudební nastudování, dirigent	Marek Prášil
Choreografie	Youri Vámos
Scéna a kostýmy	Youri Vámos
Realizace kostýmů	Roman Šolc
Světelný design	Klaus Günter Gärditz
Sbormistr	Jurij Galatenko

Lednová premiéra baletního večera *Barocco & Carmina burana* se setkala s velkým zájmem publika i odborné kritiky. Fotografie Martina Popeláře z této inscenace ve spojení s úryvkem recenze Tomáše Valníčka, kterou uveřejnil server Taneční aktuality, vám tento baletní večer přiblíží. Pokud se na představení této inscenace chystáte a chcete se dozvědět ještě více, půl hodiny před každým představením je pro vás ve foyer Divadla Jiřího Myrona připraven dramaturgický úvod se zajímavými hosty.

„Celý večer otevírá choreografie s názvem *Barocco* polského tvůrce Jacka Przybyłowicze (jenž se zhostil i kostýmní a scénické složky inscenace), původně představená před jednácti lety u příležitosti *Bienále tance* v Lyonu. (...) Její název by nemohl být výmluvnější – s barokem jakožto uměleckým slohem si nejčastěji spojujeme atributy jako smyslnost, exaltovanost, zdobnost, pompéznost, bohatství tvarů a barev, přebujelý dekor – a všechny tyto

přísady jsou ve větší či menší míře obsaženy i v Przybyłowiczově kompozici. Na půdorysu skladeb J. S. Bacha, jejichž sled se pozvolna odvíjí od živého přednesu cellistky na forbině k reprodukováné hudbě v zadním plánu jeviště a zase zpět, před námi tento polský choreograf sprádá pohybový slovník sice současný, avšak dušňavě barokní. Jeho základním vyjadřovacím prostředkem je sbor tanečníků, z nějž se do tmy prázdného jeviště vydělují sólisté nebo páry, někdy jen v letmých pohybových čtích, jindy v ucelenějších sólech či duetech, aby nakonec opět splynuli s celkem. (...)

Nenajdeme zde téměř jedinou přímku, jedinou prostou linii, vše se kroutí a pne vzhůru, nebo naopak hrouť dolů v dekorativním předivu vpravdě barokních tvarů, rezonujících v tělech tanečníků a tanečnic, v zakřivených siločarách, kolem nichž je pohyb konstruován s plynulostí a vynalézavostí skutečného mistra.

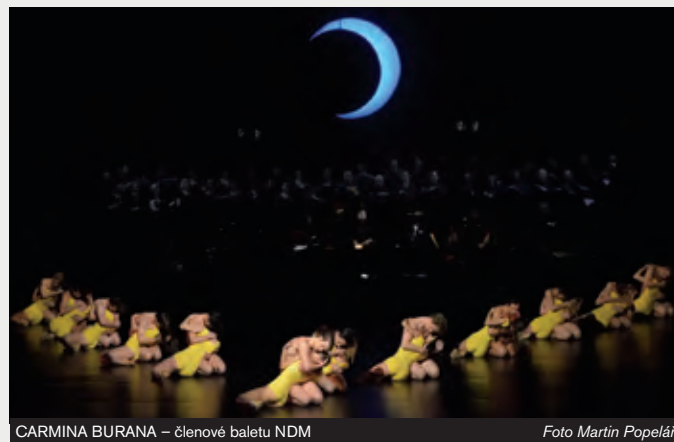
UVEDLI JSME

Vyvrcholením večera byla choreografie You-riho Vămose na scénickou kantátu Carla Orffa Carmina burana. (...)

(...) Vámoš zde v žádném případě neusiluje o jakousi historizující scénickou ilustraci Orffovy kantáty. Místo toho na jejím půdorysu postupně vytváří svou vlastní alegorickou vizi neustálého střetávání zdánlivě neslučitelných protikladů: mládí a stáří, mužů a žen, tak odlišných svým viděním světa i vlastními, pudovými potřebami, a přece sdílejícími stejnou touhu po štěstí a lásce. (...)

Mistrovským tahem je zejména obsazení Chiary Lo Piparo do ústřední role Virgin. Tato tanečnice je už jen svým nesmírně křehkým, subtilním vzhledem ideální představitelkou mladé dívky, téměř ještě dítěte, jež v sobě s očima vystrašené laně pozvolna objevuje a bojácně naslouchá prvním hlasům probouzejícího se ženství, obklopená číhajícími šelmami, které čekají na její sebeznělou chybu, aby se jí zmocnily.

(...) Zdánlivě jí sekundoval hostující demisolist pražského ND Veaceslav Burlac v roli mladého muže, jenž se na rozdíl od ostatních nesnaží

zneužít naivity této dívky, naopak je zpočátku téměř přehlíživý, avšak pozvolna propadá jejímu kouzlu, aby spolu nakonec splynuli v dokonalý pár. (...)

Jeden večer a v něm dva choreografové, dva rozdílné principy, dva naprosto odlišné způsoby uchopení dvou rozličných hudebních předloh,

jež na jevišti dávají vzniknout celé řadě protikladů – z nich se však dramaturgii baletu NDM podařilo sestavit velmi vyvážené a silné představení, které jen málo vidaným způsobem zarezonovalo i v ostravském publiku. Jinými slovy, příznivci baletu v severomoravské metropoli se mají čím a nač těšit. Nam ostatním nezbyvá než se do Ostravy vydat.“

**Tomáš Valníček: Barocco & Carmina burana
aneb Tanec s příběhem i bez něj
Tanecniaktuality.cz, 28. 1. 2015**

INZERCE

Ročenky Tanečních aktualit!

7

**tanečních sezon
do Vaší knihovny!**

tanecniaktuality.cz

Projekt je podporován MKČR a víceletým grantem MhmP ve výši 420.000 Kč.

Sergej Prokofjev (1891–1953)

POPELKA

Baletní fantazie o dvou dějstvích podle pohádky Charlese Perraulta

Choreografie: **Paul Chalmer**
Hudební nastudování, dirigent: **Jakub Klecker**
Asistentka choreografa: **Malgorzata Chojnacka**
Scéna a kostýmy **Anna Kontek**
Světelný design **Radko Orenič**

Osoby a obsazení:
Popelka **Chiara Lo Piparo**
/ **Ayuka Nitta**
/ **Michaela Vápeníková**
Princ **Po-Ju Lin** / **Koki Nishioka**
/ **Sergio Méndez Romero**
Tenká sestra **Zuzana Majvelderová**
/ **Barbora Šulcová**
Tlustá sestra **Isabelle Ayers**
/ **Markéta Pospíšilová**
Macecha **Petra Kováčová**
/ **Lucie Skálová**
Dobrá víla **Olga Borisová-Pračíková**
/ **Markéta Pospíšilová**
Víla jara **Ayuka Nitta**
/ **Michaela Vápeníková**
Víla léta **Anna Knollová**
/ **Chiara Lo Piparo**
/ **Michaela Vápeníková**
Víla podzimu **Saki Kagawa**
/ **Brígida Pereira Neves**
Víla zimy **Saki Kagawa**
/ **Mikino Karube**

a další

Hraje orchestr opery NDM – koncertní mistři Vladimír Liberda a Lucie Staňková

Premiéra 23. dubna 2015 v 18.30 hodin a první repríza 25. dubna 2015 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Repríza 30. 4. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Představovat pohádku o Popelce v zemi, kde se zrodil film *Tři oříšky pro Popelku*, se může zdát

Nejslavnější baletní Popelkou se stala verze ruského skladatele Sergeje Prokofjeva

zbytečné. **Ne všichni příznivci Rozárky, Juráška a Tajtrlíka ovšem vědí, že příběh této pohádky prochází dějinami více než tisíc let.** Jedna z jeho starších podob pochází z Číny, čímž se také vysvětluje jedno ze základních popelkovských témat: motiv droboučké nožky a střevíčku, který obuje jen ta jedna jediná, nejkrásnější a nejhodnější dívka – Popelka.

Když na samém konci 17. století vydal francouzský spisovatel a politik Charles Perrault své *Pohádky matky Husy*, obsahovala jeho sbírka také příběh *Cendrillon ou La petite pantoufle de verre* (*Popelka aneb Skleněný střevíček*). Od 18. století se pak po celém světě rozšířily další verze pohádky o ponižované skromné, krásné a pracovitě dívce, jež je nakonec za své ctnosti odměněna a stane se princeznou.

I v baletním světě má tento příběh dlouhou tradici. V průběhu devatenáctého a první poloviny 20. století se v evropských metropolích objevilo hned několik baletů s popelkovským námětem na hudbu různých skladatelů. **Nejslavnější baletní Popelkou se však stala verze ruského skladatele Sergeje Sergejeviče Prokofjeva, mimo jiné autora dalších světově proslulých baletů Romeo a Julie či Kamenný kvítek.**

Patří k paradoxům 20. století, že Prokofjev skládal svou idylickou baletní pohádku v dramatickém období druhé světové války a navíc mimo domov, odkud byl evakuován na Kavkaz a do střední Asie. Prokofjevova *Zoluska*

Kostýmní návrh Anny Kontek pro Popelčinu Tlustou sestru

(*Popelka*) na libreto Nikolaje Volkova měla premiéru 21. listopadu 1945 ve Velkém divadle v Moskvě v choreografii Rostislava Zacharova a hudebním nastudování Jurije Fajera.

Třetí ostravská inscenace *Popelky* (1971 – choreografie Emerich Gabzdyl, 1991 – choreografie Luboš Ogoun) byla svěřena kanadskému choreografu Paulu Chalmerovi. (pb)

KDO JE PAUL CHALMER?

Kanadský tanečník a choreograf Paul Chalmer se narodil v roce 1962 v Ottavě. Po absolutoriu Canada's National Ballet School získal angažmá v National Ballet of Canada, odkud odešel v roce 1980 do Evropy. Byl sólistou Stuttgartského baletu a Les Ballets de Monte Carlo. Hostoval na mnoha významných baletních scénách (mj. Londýn, Birmingham, Buenos Aires, Řím, Milán), mezi jeho nejvýznamnější role patřil mj. Princ (*Labutí jezero*, *Louskáček*, *Spící krasavice*), James (*La Sylphide*), Albert (*Giselle*), titulní Romeo a Oněgin. Spolupracoval s významnými choreografy (John Cranko, George Balanchine, Jiří Kylián, Kenneth MacMillan, William Forsythe, John Neumeier, Uwe Scholz ad.) a partneril s proslulými primabalerinami, jako byly Carla Fracci, Marcia Haydée, Birgit Keil, Natalia Makarova, Jekatěrina Maximova, Lynn Seymour ad.

Od roku 1999 se věnuje kariéře baletního pedagoga, choreografa a šéfa (Dráždany, Lipsko), pravidelně spolupracuje s baletem Teatro dell'Opera di Roma. Kromě choreografií klasických titulů (*Labutí jezero*, *Pták Ohnivák*, *Petruska*, *Romeo a Julie*, *Giselle* ad.) vytvořil také několik autorských titulů (*Lungo viaggio nella notte di Natale*, *Chopin Racconta Chopin*). S Národním divadlem moravskoslezským spolupracuje poprvé.

Autorkou scény a kostýmů k nové ostravské *Popelce* je polská výtvarnice žijící v Helsinkách, stálá spolupracovnice Finské národní opery **Anna Kontek**.

Co vás jako promovanou polskou architektku přimělo odejít studovat do Finska divadelní scénografií?

Jako malá jsem ráda chodila na představení pro děti a vždycky mě zajímalo, kdo v divadle dělá „výtvarno“. Když mi to vysvětlili, začala jsem snít o tom, že budu scénografkou. Můj otec byl ale vždy proti tomu, abych studovala umění. Jenže po vystudování „normální“ profese jsem se ná-

Scénograf by se měl stát spolutvůrcem dramaturgie díla, na němž pracuje – to je podle mě důležité...

hodou ocitla ve Finsku, kde jsem se ve skupině více než 360 zájemců zúčastnila dvoutýdenních přijímacích zkoušek na katedru scénografie University umění. Brali jen tři zájemce a já jsem přijímací zkoušky složila s nejvyšším počtem bodů. Po absolutoriu jsem se stala magistrou umění.

Spolupracujete s tvůrci všech žánrů – opery, baletu, muzikálu, činohry. Který z nich je vám nejbližší?

Hudba pro mě vždy znamenala mnoho. Vyrosla jsem v muzikující rodině, učila jsem se zpívat, hrát na různé hudební nástroje, účinkovala v divadelních představeních. Během vysokoškolského studia jsem upřednostňovala scénografii v oblasti hudebního umění; součástí mé diplomové práce byly mj. scéna a kostýmy k baletu *Malý princ* pro Finskou národní operu, kde jsem ještě jako studentka získala stálé angažmá. Ráda ale pracuji ve všech divadelních žánrech, každý z nich vyžaduje jiný pracovní přístup a to mě velmi motivuje. Dokonce i scénograf, který tvoří operní dílo, by měl umět číst partituru a rozumět pěvecké technice; v baletu je zase třeba výt v úvahu choreografii a taneční techniku. Scénograf by se měl stát spolutvůrcem dramaturgie díla, na němž pracuje – to je podle mě důležité.

Získala jste stříbrnou medaili na Pražském Quadriennale 1995. Vzhledem k tomu, že toto ocenění uvádíte ve svém životopise na prvním místě, předpokládám, že pro vás bylo významné?

Pro scénografa znamená účast na Pražském Quadriennale totéž co pro sportovce účast na olympiádě – a ocenění na mezinárodním profesionálním fóru má obrovský význam. Kromě Quadriennale jsem získala další ocenění ve Finsku a Polsku, byla jsem zvána na významné výstavy, mj. do Tokia, Toronto, Bilbao, Varšavy nebo Tallinu. Větší význam než účasti na výstavách přikládám nicméně svým pracím pro divadlo, jejichž seznam najdete na mých stránkách annakontek.com.

Spolupracovala jste s mnoha významnými tanečními tvůrci. Vzpomínáte na některé z nich více než na ostatní?

Fascinující pro mě byla určitě spolupráce s Natalií Makarovou – setkávala jsem se s ní v Londýně při práci na *Bajaděře* nejen v Covent Garden, ale i v jejím apartmá v bývalém domě Margot Fonteyn. Navrhovala jsem také scénu a kostýmy pro *Louskáčka* v choreografii Rudolfa Nurejeva – bohužel

Kostýmní návrh Anny Kontek pro Popelčinu Tenkou sestru

se setkala se zkušenými lidmi, kteří jsou ochotni spolupracovat a jsou otevření uměleckým výzvám. Pociťuji klid a věřím, že náš tvůrčí proces přinese dobrý výsledek.

Děkuji.

(pb)

KDO JE ANNA KONTEK?

Polská scénografka a výtvarnice, stálá spolupracovnice Finské národní opery (FNO). Po absolutoriu studia architektury ve Varšavě se rozhodla odejít do Finska na helsinskou Universitu umění, designu a architektury. Ještě před dokončením studií scénografie ji byla v roce 1982 nabídnuta spolupráce s FNO, která pokračuje do současnosti.

Anna Kontek vytvořila scénu a kostýmy pro více než 100 inscenací operních, činoherních i baletních (mj. *Labutí jezero*, *Louskáček*, *Spící krasavice*, *Giselle*, *Bajadéra*, *Šeherezáda*). Spolupracovala s významnými tvůrci (mj. Dario Fo, Kenneth Greve, Matalia Makarova) a divadly ve Finsku, Švédsku, Estonsku, Polsku, Německu, Francii, USA. Je nositelkou stříbrné medaile z Pražského Quadriennale 1995, finské Ceny Wihuri 2002 a polského Rytířského kříže za zásluhy o polsko-finské vztahy; je čerstvou držitelkou vyznamenání Rytíře Řádu finského lva. S Národním divadlem moravskoslezským spolupracuje poprvé.

i-květinky.cz

Online květiny s rozvozem zdarma

opereta/ muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2014/2015

Pavel Helebrand (1960)

KYTICE

Hudební divadlo podle K. J. Erbena

Režie: Pavel Helebrand

Hudební nastudování: Marek Prášil

Premiéra 14. září 2014

v Divadle Jiřího Myrona

Eduard Künneke (1885–1953)

– Herman Haller (1871–1943)

– Rideamus (1874–1956)

BRATRÁNEK Z BATÁVIE

Známa opereta plná osobitého humoru,
sladkých melodií a lásky, která přetrvává věky!

Úprava a český překlad: Tomáš Vůjtek

Režie: Tomáš Jirman

Hudební nastudování: Karol Kevický

Premiéry 2. a 4. října 2014

v Divadle Jiřího Myrona

Jule Styne (1905–1994) – Bob Merrill

(1921–1998) – Isobel Lennart (1915–1971)

FUNNY GIRL

Z ošklivého káčátka hvězdou hvězd!

Překlad: Jiří Josek

Režie: Lumír Olšovský

Hudební nastudování: Jakub Židek

Premiéry 4. a 6. prosince 2014

v Divadle Jiřího Myrona

Andrew Lloyd Webber (1948) – Don Black

(1938) – Christopher Hampton (1946)

SUNSET BOULEVARD

Jeden z nejslavnějších muzikálů Andrewa Lloyd Webbera podle legendárního filmu Billyho Wildera

České přebásnění: Michael Prostějovský

Režie: Gabriela Petraková

Hudební nastudování: Jakub Židek

České premiéry 19. a 21. února 2015

v Divadle Jiřího Myrona

Zdenek Merta (1951) – Jiří Žáček (1945)

PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA

Politicko-satirický muzikál, ve kterém se pozná každá strana

Režie: Stanislav Moša

Režijní spolupráce: Petr Gazdík

Hudební nastudování: Marek Prášil

Premiéry 30. dubna a 2. května 2015

v Divadle Jiřího Myrona

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:

OPERETA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

SUNSET BOULEVARD
Roman Harok (Joe Gillis)

Foto Martin Popelář

REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU (BŘEZEN – DUBEN 2015)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ
Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
1. 3. (10.30), 1. 3. (16.00)

Jule Styne – Bob Merrill – Isobel Lennart
FUNNY GIRL
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigenti: Marek Prášil / Jakub Židek
4. 3. (18.30), 20. 3. (18.30), 10. 4. (18.30), 22. 4. (18.30)

Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský
– Michael Prostějovský
FANTOM LONDÝNA
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
7. 3. (18.30), 15. 4. (18.30)

Andrew Lloyd Webber – Don Black
– Christopher Hampton
SUNSET BOULEVARD
Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
13. 3. (18.30), 19. 3. (18.30), 27. 3. (18.30), 31. 3. (18.30), 7. 4. (18.30), 17. 4. (18.30)

Eduard Künneke – Herman Haller – Rideamus
BRATRÁNEK Z BATÁVIE
Režie: Tomáš Jirman
Hudební nastudování: Karol Kevický
Dirigent: Karol Kevický / Jakub Židek
18. 3. (18.30), 29. 3. (10.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
EVITA
Režie: Petr Gazdík
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
22. 3. (16.00), 24. 3. (18.30), 9. 4. (18.30), 18. 4. (18.30)

Éva Pataki
EDITH A MARLENE
Režie: Janusz Klimsza
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
2. 4. (18.30), 3. 4. (18.30), 21. 4. (18.30)

Zdenek Merta – Jiří Žáček
PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA
Režie: Stanislav Moša
Režijní spolupráce: Petr Gazdík
Hudební nastudování: Marek Prášil
30. 4. (18.30) – premiéra

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFA OPERETY/MUZIKÁLU

Mili příznivci operety a muzikálu,

letošní sezóna se přehoupá do finále druhé poloviny. Netrpělivě tak vyhlížíme poslední premiéru, kterou bude politicko-satirický muzikál *Ptákoviny*. Jedna z neoriginálnějších her českého muzikálu vznikla v předvečer sametové revoluce. Autorům však bylo líto se smát jen starým pořádkům. V osmdesátých letech byly *Ptákoviny* namířeny proti totalitě, dnes vystupují proti nebezpečí totality. Osobně jsem přesvědčený, že Vás tahle povedená ptačí alegorie o lidské letoře a jejich nešvarech bude bavit.

Hezký zbytek sezóny.

Patrick Fridrichovský

Patrick Fridrichovský

Netrpělivě vyhlížíme poslední premiéru operety/muzikálu, kterou bude politicko-satirický muzikál Ptákoviny podle Aristofana!

Muzikál FUNNY GIRL je inspirovaný životním příběhem jedné z největších amerických hvězd první poloviny 20. století Fanny Briceové. Ta svým vyjimečným komediálním talentem bavila diváky po několik desetiletí, i když v soukromí prožívala často strastiplné chvíle. V roli Fanny v Ostravě můžete vidět Moniku Absolonovou nebo Martinu Šnyťovou, a to v reprizách 4. 3., 20. 3., 10. 4. a 22. 4. vždy v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona!

Foto Martin Popelář

PŘIPRAVUJEME

Zdenek Merta (1951) – Jiří Žáček (1945)
PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA
Politicko-satirický muzikál, ve kterém se pozná každá strana

Režie	Stanislav Moša
Režijní spolupráce	Petr Gazdík
Hudební nastudování	Marek Prášil
Scéna	Christopher Weyers
Kostýmy	Andrea Kučerová
Choreografie	Aneta Majerová
Dramaturgie	Patrick Fridrichovský

Premiéra 30. dubna 2015 v 18.30 hodin
v Divadle Jiřího Myrona

...

O SVOBODĚ V KLECI, S HUMOREM A K VĚCI
Psal se rok 1989. Nejistá doba, ve které se děly věci absurdní, někdy směšné, málokdy však úsměvné. Do této sychravé atmosféry se na scéně Národního divadla zrodila alegorická hra, která na pozadí antické komedie klovala do zbytků zbytnělé komunistické podstaty. Dělal to způsobem aktuálním, literárně vtipným a navíc hudebním. Její název – *Ptákoviny podle Aristofana* – mnohé napovídal. Autor literární adaptace básník Jiří Žáček totiž našel onu správnou satirickou příchut, jednoduchou srozumitelnou češtinu, vždy plnou obraznosti a úderné pointy.

Za mnohé, jak už to v životě chodí, mohou náhody. Režisérem inscenace byl Stanislav Moša, dnešní ředitel Městského divadla Brno, který se zde poprvé sešel se svým uměleckým dvojčetem, muzikantem Zdenkem Mertou. Ten přišel s vtipnou hudební koláží, která se inspirovala tu husitským chorálem, jinde zase budovatelskou internacionálou. Hravá a originální inscenace, ve které bardi našeho činoherního svatostánku odložili institucionální vážnost, byla na tehdejší dobu velkým překvapením. Pouhých pět měsíců před sametovou revolucí byli diváci na začátku představení zamknuti v sále, takže se ocitli v po-

Autoři se snažili vyjádřit nespokojenost se stavem současné společnosti, ale přitom nezapomínají na to, že diváky by taková hra měla bavit

myslné ptačí kleci, na jakémisi velkém ptačím sněmu, jenž připomínal velkohubé sjezdy jedné strany. Ostatně právě o klecích, moci a touze po svobodě se pak hrálo na jevišti. Jenže ledy se hnuly. Ne, nemohly za to *Ptákoviny*, to jen kyvadlo času pohnulo dobou směrem k sametové revoluci. Budovatelům nových zítřků se zhroutily nejen jejich plány, ale i režim. Najednou se zdálo, že se nebude čemu smát. Tandem Moša–Merta přesídlil do Brna, kde vybudoval muzikálovou éru Městského divadla Brno. „*Existujeme v čase, kdy vládní omezenost bez fantazie, panuje nedostatek tolerance, pěstují se teorie, které se vymknuly kontrole, jsme oblbováni prázdnou rétorikou, uchvatitelé moci mají jako jediní patent na pravdu a při tom podporují pouze a jediné zkonstatělý systém*“, řekl režisér Stanislav Moša v roce 2010, když se *Ptákoviny* ve velkém stylu politicko-satirického muzikálu vrátily, tentokrát na Hudební scéně Městského divadla Brno.

Nová verze Ptákovin podle Aristofana si zachovala srozumitelnost, zábavnost. Autoři se snažili novou verzí přiostrřit a vyjádřit tak nespokojenost se stavem současné společnosti, ale přitom nezapomínají na to, že diváky by taková hra měla bavit. Příběh dvou athénských uprchlíků, hrdinů ze světa lidí, Prima-brachose a Doufaliona není jen o touze po svobodě. Je také o tom, co s námi touha po moci

a ambicích může udělat. Tam, kde byly na začátku krásné sliby, může přijít klec a tyranie.

Atribut zakázané kritiky vymizel, satira však nikoliv. Smějeme se mnohem svobodněji, už se neohlížíme po publiku, zda tam nesedí někdo, kdo si vše usilovně zapisuje a snad si poznamenává nejenom texty, ale i lidi, kteří se smějí. To tedy nehrozí. Ale satira má živnou půdu stále a v současnosti snad více než kdykoliv předtím. Proto má i dnes své místo na jevišti. Proto je dobré smát se těm Aristofanovým postavám a smát se i sami sobě. Protože smích očisťuje.

Německý scénograf Christopher Weyers, se kterým Stanislav Moša pravidelně spolupracuje na řadě muzikálových projektů, vytvořil pro brněnské *Ptákoviny* jednoduchou, ale působivě efektivní scénu. Choreografie Anety Majerové vycházela z Mošovy poetiky lidí – ptáků, čemuž účinně dopomohly kostýmy. Andrea Kučerová nenavrhla ony okřídlené postavy, jaké se v Aristofanových *Ptácích* většinou objevují. Ptáci se tentokrát projevují především brilantním pohybem, kterému dává kostým volnost.

Nové uvedení *Ptákovin* v Národním divadle moravskoslezském připravujeme ve spolupráci s Městským divadlem Brno. Diváci se tedy mohou těšit na podobu, která bude z brněnské inscenace vycházet. Režijní koncepci Stanislava Moši převezmé režisér ostravského nastudování Petr Gazdík.

(pf)

Fotografie z inscenace PTÁKOVIN v Městském divadle Brno – Lukáš Vlček (Havran)

Foto Jef Kratochvíl

INSPIRACE JE JAKO ŠUMIVÝ APERITIV

Jedním z autorů muzikálu *Ptákoviny* podle *Aristofana*, který bude mít v Divadle Jiřího Myrona premiéru 30. dubna 2014, je **Zdeněk Merta**. O rozhovor jej požádal šéf operety/muzikálu Patrick Fridrichovský.

Milý Zdenku, nebudu zastírat, že se známe dlouhá léta. Jsí jedním z těch, kteří vlastně mohou za to, že jsem se jednoho dne ve světě muzikálu ocitl. Co tě po tolika letech na hudebním divadle baví?

Domnívám se, že divadlo je velmi podstatný komunikační prostor pro lidi, kteří chtějí zlepšovat svět, ve kterém žijí. Mě zajímá všechno, co dává nějaký smysl, forma je věc vedlejší. Ale muzikál „povinně“ sdružuje multižánrové zpívání, různé pohybové styly i dramatické herectví – tato možnost sledovat velký výkon je vzrušující, obzvlášť když to někdo umí. Baví mě, když se autorům podaří napsat tvar, který toho všeho využije integrovaně a bez velkého exhibování. Kromě toho se v hudebním divadle používají nejmodernější

technologie a vytvářejí úžasné scény. Líbí se mi schopnost některých inscenací dojmout i přivést v úžas diváka nad dokonalostí propojení výše zmíněného.

Jaké jsou podle tebe hranice a možnosti hudebního divadla? Mám pocit, že u nás je muzikál vnímán trochu jinak než třeba všude ve světě. V Česku jako by nikdo přiliš nechtěl překročit hranici zábavy, takového lehkého kýče pro sobotní večer. Právě to ale myslím není tvůj styl...

U nás, podobně jako všude ve světě, je víc druhů muzikálů. Zjednodušeně řečeno – to, čemu například my dva říkáme hudební divadlo, má kromě atraktivnosti také ambici na nějakou estetickou a uměleckou úroveň. Obecně se dá říct, že tohle se pěstuje ve většině městských či státních divadel, ostatně proto jsou dotovány. Privátní

Domnívám se, že divadlo je velmi podstatný komunikační prostor pro lidi, kteří chtějí zlepšovat svět, ve kterém žijí...

produkce žádnou takovou povinnost (někdy ani ambici) nemají, zásadně jde o to, kolik přijde lidí, což je velmi často vidět na výstupu. Soukromých divadel je nejvíc v Praze, protože je tam největší cvrkot, a tak se někdy mluví s despektem o „pražském“ muzikálu a to máš možná na mysli tím sobotním kýčem. Fakt je, že některá představení jsou opravdu mizerná a pitomá, ale lidi na ně chodí – je to jejich rozhodnutí. Hranice a možnosti velkého divadla jsou samozřejmě závislé na ekonomice, ale hlavně na kvalitě a odhodlání tvůrců a podmínkách, ve kterých se pohybují. Shodou okolností se v Brně a Ostravě (ale možná i v Plzni, Liberci...) vyskytlí lidé, kteří mají talent, energii,

chuť a vizi. Působí v městských divadlech, kde mají nějaké zázemí, a nedělají „cokoliv“, aby přišel divák. Výsledkem jsou slušné (někdy výborné) inscenace, které mají esteticky málo společného s tím sobotním kýčem. Diváci to ocení, protože samozřejmě kvalitu poznají.

V New Yorku, na Broadwayi, je to však podobné – tu část našich dotovaných institucí představují producenti a tvůrci, jejichž osobitost, eventuálně historie a pověst jsou zárukou vysoké úrovně jejich inscenací. Kromě toho na platformě off-Broadway vznikají nové show s větší mírou uměleckého experimentu, ale tím pádem i rizika. Z mnohých z nich se však právě pro to novátorství stanou komerční trháky – takhle vznikl třeba *Stomp*, *Blue Man Group*, svého času i *The Fantasticks* (nejhranější muzikál všech dob). V Brně se snažíme dělat aspoň jednu podobnou inscenaci v sezóně a funguje to velmi dobře.

Nevím přesně, co je můj styl. Mně se líbí věci, které posunují děj a ootvírají dveře třináctých komnat. Každý znamenitě neotřelý nápad, každá originalita ve mně vzbuzuje nejméně zvědavost a i takovou spoluúčast. Někdy však nevím, zda jde o míru originality, na kterou nemám zkušenost nebo vzdělání, anebo bezbřehou touhu tvůrců udělat „něco, co tu ještě nebylo“. Ta druhá možnost mě ovšem zajímá jen velmi okrajově. Ve všech oborech lidské činnosti mi velmi konvenuje kreativita, nekonvenčnost, ale zároveň odpovědnost a řekněme pokora. Myslím, že v těchto limitech se má dělat divadlo.

Více než 20 let spolupracuješ s režisérem Stanislavem Mošou, ředitelem Městského divadla Brno. Vytvořili jste autorskou dvojici, která je na naše poměry docela plodná. A nebyly to vždycky jenom muzikály. Čeho si na vaší společné práci ceníš nejvíce?

Napsali jsme společně sedm muzikálů a operu *La Roulette*, která se hrála ve Státní opeře Praha a v ND Brno. Poprvé jsme se oba setkali právě při spolupráci na inscenaci *Ptákovin* podle *Aristofana* pro ND v Praze, kde já byl spoluautorem a on režisérem. Myslím, že nejdůležitější je pro nás společná vize a také schopnost doplňovat své přednosti a eliminovat zápory. To druhé jde hůř, ale lepší se. Proces společného psaní je často velké dobrodružství, někdy velmi zábavné, ale taky příšerně svazující, vyžadující velkou míru trpělivosti a disciplíny. Inspirace je šumivý aperitiv, let motýla, zatímco práce na celovečerní divadelní inscenaci, to jsou hektolitry těžkého piva a úděl tažného koně.

Z původně činoherního divadla se časem stala vážená muzikálová scéna. Na co se tam těšíš, ať už jako autor, ale i jako divák?

Už jsem o tom mluvil. Nejradši mám věci, které jsem ještě nikdy neviděl, a zároveň je pochopím.

Ptákoviny se stěhují z Brna do Ostravy. Pro mne to bude poprvé, tedy pracovně, protože jsem viděl už tu první inscenaci v Národním divadle i tu současnou, která vznikla v MDB. S tebou je ale tohle téma spjaté vlastně odedávna. Představ nám prosím trochu celou historii své ptáčí říše...

V roce 1988 mi Milan Lukeš, tehdejší šéf činohry ND v Praze, dal do ruky divadelní text. „Tohle by vás mohlo zajímat!“ říkal, „když chcete psát ty muzikály.“ Šlo o první verzi Žáckových *Ptákovin* podle *Aristofana*. To bylo teda něco! Satirická hra ve verších, bryskně vtipná a naprosto protirežimně laděná. Myslím, že ještě ten večer jsem rozvlel části scénáře po zdech místnosti, kde jsem tehdy bydlel, a napsal několik písní. Mistr Lukeš mě posléze nabídl režisérovi Mošovi („Je z Brna, ale šikovný“, říkal), ten se na mě chvíli díval divně, ale velmi brzo jsme se sprátelili. Následně jsme se se Stanislavem pilně věnovali textu, přehazovali jsme odstavce i celé stránky – Jirka nestačil koukat. Vznikl tvar takové lidové taškařice se zpěvy, žádné VELKÉ UMĚNÍ, ale opravdu VELKÁ SRANDA s mimořádným společenským nábojem. To byla radost, když Ptáci v Národním divadle skandovali – „Ať žije MPH, ať žije M-P-H!“ Diváci si mysleli, že už to začalo. Napsal jsem hudbu k *Ptákovinám* za pár dní – s výjimkou jedné písně – celou na text. Velmi mě to tehdy bavi-

lo a moc jsem o tom nepřemýšlel, neboť ani nebylo kdy. Největší problém bylo vymyslet různé (odlišné) melodie na relativně podobně strukturovaná čtyřverší, to byla pro mě taková hudebně zábavná hra. Vzrušovaly mě pochody s názvy častušek padesátých let – nic podobného jsem předtím nikdy neskládal a ani neposlouchal. Pamatuji si, že jsem si zpíval lyrické textové pasáže na melodie burleskně budovatelských pochodů a naopak – a smál jsem se tomu jak úchyl. Později, když jsme hudbu nahrávali, mi říkali Pavel Kühn s Miroslavem Košlerem: „Chlapče, tys měl žít v padesátých letech, mohl být velmi bohatým mužem – takové fláky by nesvedl ani Dobiáš.“

Na co myslíš, že by se diváci měli těšit?

Inscenace v Ostravě bude samozřejmě jiná, i když Aristofanes, který hru napsal před čtyřicetými stoletími, se nemění a je stále pozoruhodně aktuální. V předlistopadové Praze šlo o neslýchanou provokaci, v MdB byl *Ptáci* pravděpodobně nejzábavnější inscenací za posledních mnoho let a doufám, že to v Ostravě vyjde taky, třeba úplně jinak.

Domnívám se, že by to mohla být velká sranda, která však má zároveň ducha.

Děkuji za rozhovor.

(př)

INZERCE

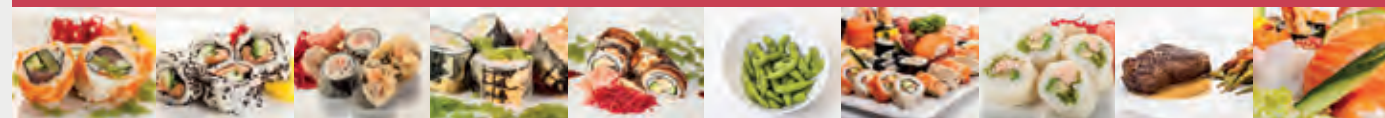

SUSHI PLUS

Rezidence Nová Karolina vedle restaurace PUB

tel.: 739 600 399

www.sushiplus.cz

Fotografie z inscenace PTÁKOVIN v Městském divadle Brno

Foto Jef Kratochvíl

SUNSET BOULEVARD

Hudba	Andrew Lloyd Webber
Libreto a texty písní	Don Black, Christopher Hampton podle filmu Billyho Wildera
Orchestrace	David Cullen, Andrew Lloyd Webber
České přebásnění	Michael Prostějovský
Režie	Gabriela Petráková
Hudební nastudování	Jakub Židek
Dirigent	Marek Prášil / Jakub Židek
Choreografie	Pavel Strouhal
Scéna	Ondřej Zicha
Kostýmy	Tomáš Kypta
Výrazová spolupráce a režie filmových dotáček	Števo Capko
Filmové dotáčky a scénické projekce	Dalibor Černák
Sound design	Petr Košář
Light design	David Bazika, Stanislav Dvořák
Dramaturgie	Patrick Fridrichovský
Sbormistr	Jakub Židek

Osoby a obsazení:	
Norma Desmond	Hana Fialová / Katarína Hasprová
Joe Gillis	Roman Harok / Tomáš Savka
Betty Schaefer	Silvia Holečková / Denisa Židková
Max von Mayerling	Jiří Hájek / Miroslav Urbánek ml.
Cecil B. DeMille	Libor Olma / Marcel Školout
Artie Green	Lukáš Adam / Radek Melša
a další	

Reprízy 13. 3. (18.30), 19. 3. (18.30),
27. 3. (18.30), 31. 3. (18.30), 7. 4. (18.30)
a 17. 4. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Tomáš Savka (Joe Gillis) a Silvia Holečková (Betty Schaefer)

Hana Fialová (Norma Desmond)

Foto Martin Popelář

Company operety/muzikálu

Foto Martin Popelář

Roman Harok (Joe Gillis)

Foto Martin Popelář

Katarína Hasprová na Slovensku patří ke známým zpěvačkám, jejíž písně lze zaslechnout denně v rádiu. Se souborem operety/muzikálu NDM však spolupracuje poprvé. Její jméno je v této sezóně zmiňováno především v souvislosti s premiérou muzikálu *Sunset Boulevard*. Během své kariéry však Katarína jen na Slovensku vytvořila celkem sedmáct hlavních postav v různých slovenských muzikálech, na české muzikálové scéně si ji diváci mohou pamatovat jako Adrianu v *Drákulovi* nebo Anitu z *West Side Story*. Kromě toho však koncertuje a vydává desky.

Kataríno, řekněte nám, jak na vás ostravský soubor zapůsobil?

Nikoho jsem blíže neznala, až na pár výjimek, jako byl choreograf Pavel Strouhal, s nímž jsem kdysi dělala na *Drákulovi*, a Tomáš Savka, kterého znám z Bratislavy, kde zpívá v muzikálu *Romeo a Julie*. To ale nejsou Ostraváci. Těšila jsem se, ale byla jsem skutečně překvapená, že zde dělají muzikály s takovým zapálením pro věc. Poznala jsem lidi, kteří v souboru pracují – a jen mimochodem jsem si všimla, že řada z nich jsou Slováci. Už předtím jsem ale byla malinko v obraze, věděla jsem, jaké krásné světové muzikály se tady začaly dělat. Do Ostravy jsem se těšila i proto, že nedaleko mám rodinu, mého strýce Josefa Haspru, někdejšího výborného fotbalistu. Ale nakonec jsem tu sama nebyla. Jsem nadše-

Norma Desmond, to je velká postava...

ná z přijetí, kterého se mi tady dostalo. Od celého realizačního týmu. Jsou to velmi srdeční lidé. A mám pocit, že to, co dělají, je opravdu hodně baví. Všechno je naprosto profesionální, od kostýmů přes produkci až k hudebnímu nastudování. Je to prostě fajn.

Katarína Hasprová (Norma Desmond)

Foto Roman Černý

Znála jste příběh muzikálu Sunset Boulevard a jeho hlavní postavu – Normu Desmond?

Vůbec jsem nečekala, že právě tuto roli dostanu, a ještě v České republice. Znála jsem ten muzikál z doslechu, ale ne až tak dopodrobna. Jožko Bednárik byl můj velký guru, pokud jde

si sehnala materiály, poslechla si hudbu, zhlédla jsem i slavný film Billyho Wildera a byla jsem nadšená. Zároveň jsem začala cítit velký respekt. Norma Desmond, to je velká postava.

Co pro vás tedy role Normy znamená?

Dá se říci, že je to jedna z mých dosavadních životních postav, úžasná herecká příležitost. Doposud jsem si myslela, že je to moje hraběnka Bátoriová či Kleopatra. Norma je velmi krásná postava; i pokud jde o herectví, stojí možná ještě trochu výše než obě předcházející.

Cítíte se více zpěvačkou, nebo herečkou?

V muzikálu to musí být padesát na padesát. Když je někdo slabší zpěvák a dobrý herec, nebo i naopak, tak to diváci hned poznají. Kdyby muzikálový herec dobře hrál, ale slaběji zpíval, bude vám na jeho výkonu něco vadit.

Jako zpěvačka hrajete v muzikálech, ale cizí vám nejsou ani šansony, zpíváte pop i rock a nazpívala jste i album cikánských písní.

Muzikál jsem vystudovala na brněnské Janáčkově akademii múzických umění. Jsem ráda, že v tom, co jsem vystudovala, se mohu realizovat. Pokud bych nepracovala v divadle, bylo by mi velmi smutno. Ale také nemám ráda škatulky, to, když mě někdo zařadí, že jsem „pouze“ muzikálová, popová či jiná... Buď někdo zpívá dobře, nebo špatně... Velkým vzorem je mi v tom třeba Barbra Streisand, skvělá zpěvačka, která vydala několik sólových alb, zazpívala si ve skvělých filmových muzikálech, za něž byla oceněna. Sólové pěvecké projekty jsou určitým zpestřením, které ke mně také patří, ale divadlo je základ.

(př)

75 LET OD NAROZENÍ PAVLA ČERVINKY

V těchto dnech uplyne 75 let od chvíle, kdy se narodil operní zpěvák **Pavel Červinka**. Ten část svého uměleckého života spojil se Státním divadlem v Ostravě, a přestože poté dlouhá léta působil v Praze, na své „ostravské“ období má hezké vzpomínky: „*Je pravdou, že na své angažmá v Ostravě vždy rád vzpomínám a nebýt toho, že se v době mého odchodu vyměnilo tehdejší vedení a s novým vedením opery jsem tehdy nemohl vyjít, dnes bych nejspíš v Ostravě zůstal. Nestalo se, tak alespoň vzpomínám...*“

O Pavlu Červinkovi, jeho životě i rolích v době ostravského působení je následující článek.

Pavel Červinka se narodil 9. března roku 1940 v Pardubicích. Vystudoval jedenáctiletou střední školu, kterou ukončil maturitou v roce 1957. Poté nastoupil na Státní konzervatoř v Praze, kde studoval u profesorů Jana Berlíka a Teodora Šrubaře. Absolutorium složil v roce 1963 a krátce poté byl přijat do Divadla F. X. Šaldy v Liberci jako sólista opery v oboru baryton. V libereckém divadle ztvárnil více jak 50 rolí. Oženil se sólistkou baletu Divadla F. X. Šaldy v Liberci Annou Černochovou.

G. Verdi: DON CARLOS (premiéra 7. 6. 1980), Pavel Červinka (Rodrigo, markýz Posá) Foto Vladimír Dvořák

V roce 1972 dostal nabídku angažmá v Ostravě, kterou přijal. V ostravském divadle setrval osm let až do roku 1980, během této doby však i nadále hostoval v Divadle F. X. Šaldy a otevřela se mu také možnost hostovat v Národním divadle v Praze.

V roce 1980 svůj pracovní poměr ve Státním divadle v Ostravě ukončil a odešel do Prahy, kde zůstal až do konce své kariéry v roce 2007. Nejdříve byl angažován v Národním divadle, ale poté, co se v roce 1992 Národní divadlo rozdělilo na dva samostatné soubory, přešel Pavel Červinka do Státní opery Praha, kde setrval do roku 1997. Následně se vrátil zpět na scénu Národního divadla v Praze, kde působil až do roku 2007.

Ve Státním divadle v Ostravě ztvárnil umělecky 20 rolí a rozšířil tak svůj barytonový repertoár. Patří mezi ně Čajkovského Evžen Oněgin, Bohuš z Harasova z Dvořákova *Jakobína*, Verdiho Rigoletto, Kníže Jeleckij z Čajkovského *Píkové dámy*, Jiří Germont z Verdiho *La traviaty* a další.

O Červinkově Evženu Oněginovi recenzent v časopise Tvorba ze dne 10. 7. 1974 napsal: „*Červinka s naprostou přirozeností nastiňuje Oněginův charakter – ve znuděném, aristokraticky nonšalantním pohrdání venkovskou malostí i v horoucím vzplanutí pozdního citu: pěvecky zvládl part zcela beze zbytku. V každém okamžiku vypovídá o nitru postavy, která v jeho podání nevznívá v jednostrunné poloze, ale naopak s nespoutanou opravdovostí podává svědectví o složité osobnosti, v níž nacházíme odraz celé společenské epochy. Červinkův Oněgin je skutečným prototypem romantického hrdiny, majícího v sobě smyslnou bezprostřednost i vrozené kouzlo osobnosti, mladistvou vznětlivost i nevtrávnou přitažlivost: pozdní prohlédnutí Oněginovo vyúsťuje v Červinkově pojetí až do polohy tragické bolesti a rozervanosti.*“

Kromě klasického operního repertoáru měl Červinka v Ostravě možnost setkat se také s modernějšími díly 20. století, mezi něž patřil *Příběh opravdového člověka* a *Vojna a mír* Sergeje Prokofjeva, *Porgy a Bess* George Gershwin, opera buffa *Dvakrát Alexandr* Bohuslava Martinů a *Z mrtvého domu* Leoše Janáčka.

Prokofjevova poslední opera *Příběh opravdového člověka* měla v Ostravě premiéru 29. 4. 1973, režisérem inscenace byl Ilja Hylas, hudebně dílo nastudoval Jiří Pinkas. Červinka ztvárnil roli Alexeje, letce, který je zraněn v boji a přijde o obě nohy, ale napne všechny své síly, aby mohl znovu bojovat za svou vlast. Tato do značné míry dobou ovlivněná opera však na scéně Divadla Zdeňka Nejedlého dosáhla úspěchu právě i díky Červinkovu výkonu. V recenzi z časopisu *Tvorba* ze dne 25. 7. 1973 se dočteme: „*Těžištěm celé inscenace se pochopitelně stává osud letce Alexeje, kterého jedinečně ztvárňuje Pavel Červinka. Aniž by potlačoval hrdinský patos, který hudebně dramatický portrét Alexeje nesporně také přináší, vykresluje Červin-*

S. S. Prokofjev: PŘÍBĚH OPRAVDOVÉHO ČLOVĚKA (premiéra 29. 4. 1973), Pavel Červinka (Alexej), Bohuslava Jelínková (Klavdija), Karel Průša (Komisař) Foto František Krasl

ka celkový obraz postavy prostými a nenásilnými prostředky, bez stínu vnějškového bombastu či jakkoli přepjatých gest.“

V Prokofjevově *Vojně a míru* ztvárnil postavu Andreje Bolkonského, premiéra inscenace se konala 9. 6. 1976 opět v Hylasově režii a Pinkasově nastudování. Jednalo se o úspěšnou inscenaci, označovanou za „vrchol sezóny“.

Rovněž opera *Z mrtvého domu* Leoše Janáčka znamenala pro Pavla Červinku velkou příležitost, neboť mu byla svěřena role Alexandra Petroviče Gorjančikova. Premiéra se konala 26. 10. 1974 u příležitosti Roku české hudby a jednalo se o druhé uvedení tohoto díla v Ostravě (poprvé se hrálo o 42 let dříve). Inscenace, již hudebně

PAVEL ČERVINKA

(* 9. 3. 1940, Pardubice)

- 1957 – maturita na jedenáctileté střední škole
- 1963 – absolutorium na Státní konzervatoři v Praze
- 1963 – svatba s primabalerínou Annou Černochovou
- 1963–1972 – stále angažmá v pozici sólisty opery Divadla F. X. Šaldy v Liberci
- 1972–1980 – sólista opery Státního divadla v Ostravě
- 1981 – sólista opery Národního divadla v Praze
- 1992–1997 – sólista Státní opery Praha
- 1997–2007 – sólista opery Národního divadla v Praze
- během své kariéry se hojně věnoval koncertní činnosti jak u nás, tak i v zahraničí, spolupracoval se symfonickými orchestry, rozhlasem i televizí

nastudoval Jiří Pinkas a režisérem byl Ilja Hylas, se dočkala ocenění odborné veřejnosti, jak je to patrné v recenzi Milana Báchorka z Hudebních rozhledů 12/1974: „*Na ostravském provedení je zvlášť sympatické, že inscenátoři (...) společně a shodně vycházejí z hudby. Tím se jim totiž podařilo vytvořit představení ve svém konečném účínu na posluchače neobyčejně silné, jednotlivé, bez zjevných trhlin a kazů. (...) Politického vězně Alexandra Petroviče Gorjančikova ztvárnil přesvědčivým způsobem Pavel Červinka a velmi dobře působila také Věra Nováková v roli mladého Tatara Aljeji.*“

Pavel Červinka za svou uměleckou kariéru ztvárnil na 130 rolí. K jeho půlkulatým narozeninám mu tímto srdečně gratulujeme! (les, zr)

JOSEF KUCHINKA

Na fotografii z premiéry opery *Zkrocení zlé ženy* vidíte vlevo **Josefa Kuchinku**, sbormistra a dirigenta opery Státního divadla v Ostravě. Josef Kuchinka se narodil 21. října 1925 v Praze. Své hudební nadání zdědil po svém otci, který byl členem orchestru Národního divadla. Vystudoval Státní konzervatoř v Praze, dirigentské oddělení u Zdeňka Chalabaly a zároveň i oddělení varhan. Své studium úspěšně absolvoval v roce 1946.

Již během svého studia byl v roce 1945 angažován jako sbormistr opery ostravského Státního divadla. V této funkci setrval až do roku 1949.

Od roku 1949 do roku 1951 byl dirigentem Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého.

Dirigent Josef Kuchinka a režisér Vladislav Hamšík se zástupci KC SČSP při premiéře opery ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY, premiéra 5. 12. 1959 Foto František Krasl

S. S. Prokofjev: VOJNA A MÍR (premiéra 9. 6. 1976), Pavel Červinka (Andrej Bolkonskij), Mária Turňová (Nataša) Foto František Krasl

S ostravským divadlem však i nadále spolupracoval a po dvou letech působení v Armádním souboru se sem vrátil zpět na plný úvazek jako korepetitor i sbormistr opery. V roce 1954 přijal funkce dirigenta a zástupce šéfa opery, ve kterých setrval až do roku 1960. Na přelomu 50. a 60. let externě vyučoval na Státní konzervatoři hudby v Ostravě.

V roce 1960 odešel z ostravského divadla a nastoupil do Národního divadla v Praze. Státní divadlo v Ostravě mu nabídlo roční neplacené volno s tím, že pokud se bude chtít do ostravského divadla vrátit, bude opět přijat, a to na místo šéfa opery. Nakonec se tak nestalo a Josef Kuchinka již zůstal v Národním divadle, kde se stal kmenovým dirigentem a působil zde až do roku

JOSEF KUCHINKA

(21. 10. 1925, Praha – 12. 1. 2015, Praha)

- 1946 – absolutorium na pražské konzervatoři (dirigování u Zdeňka Chalabaly, varhanní oddělení)
- 1945–1949 – angažován jako korepetitor a sbormistr opery Státního divadla v Ostravě
- 1949–1951 – dirigent Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého
- 1951–1960 – korepetitor, sbormistr a dirigent opery Státního divadla v Ostravě (během této doby pohostinsky dirigoval v Národním divadle v Praze)
- 1960–1991 – dirigent Národního divadla
- 1972–1974 – souběžně s působením v Národním divadle byl šéfem opery v Divadle F. X. Šaldy v Liberci

1991. Během 60. let však nadále ve Státním divadle v Ostravě hostoval.

Pro Národní divadlo v Praze Josef Kuchinka dirigoval více jak stovku oper běžného repertoáru a nastudoval řadu nových inscenací.

Během angažmá v Národním divadle souběžně působil v letech 1972–1974 v Divadle F. X. Šaldy v Liberci, v pozici šéfa opery. Spolupracoval také s Československým rozhlasem, Československou televizí a řídil i zahraniční orchestrální soubory.

Josef Kuchinka zemřel 12. 1. 2015 v Praze, ve věku 89 let. Byl emeritním dirigentem Národního divadla, vynikajícím klavíristou, ale i významnou osobností ostravské divadelní scény. Tehdejší ostravské vedení divadla si jej velmi považovalo, patřil dle ních k nejlepším dirigentům nejen krajského, ale i celorepublikového formátu. Byl nadaným dirigentem nevšedních schopností, který dokonale zvládal hru na klavír, varhany, ale především vedení operního orchestru. (zr)

Letos 4. listopadu oslaví **Jaroslav Macháč**, mistr malířsko-kašérské dílny, pětatřicet let v našem divadle. Bylo tedy o čem rozmlovat a já mu až záviděl jeho zaujetí pro to, co dělá.

Jardo, v čem spočívá tvoje práce?

Jakmile se zvedne opona, tak všechno to, co tam vidíš, prochází našima rukama. Málokdy jde na jeviště nějaký výrobek, který by nebyl natřený, nebyl zpatinovaný, umytý acetonem nebo jinou formou pojatý. My jsme až na konci štafety, protože nejprve technolog převezme od scénografa výtvarný návrh, který zpracuje na technické výkresy, podle kterých se kulisy vyrobí v zámečnické, stolářské a čalounické dílně, a ty pak putují k nám. Malířsko-kašérská práce se prolíná: malíř například nemůže namalovat polystyrénovou hlavu, dokud ji podle projektu nevyřeže, neobrousí a neoblepí.

Co přesně znamená kaširování?

Kaširování představuje napodobeninu něčeho doopravdivkého; jde o papírovou nebo látkovou náhražku plastických věcí. Například kuželky zábradlí u zámeckého schodiště nejsou ze dřeva, z betonu nebo z mramoru, ale jenom z papíru, popřípadě z polystyrénu, který nakonec vypadá jako skutečné dřevo, beton či mramor, a musí to být zhotoveno natolik profesionálně, aby tomu divák věřil. Kašířka musí být lehká, aby se s ní dalo dobře manipulovat, ale nemůže být zase moc měkká, abychom ji nemuseli po každé páté repríze opravovat; čili důležitá je lehkost a pevnost.

Jak vypadá tvůj běžný pracovní den?

Pokaždé se pokouším si něco napláňovat, což se mně za těch pětatřicet let, co jsem tady, ještě nepodařilo. Už při ranní kávě totiž zjišťuju, že ani to ň nebudu moct splnit, protože kulisáci přinesou rozbitou kulisu nebo ze stolárny či zámečnické dílny přijde opravená rozbitá kulisa, kterou musím nastříkat, protože ještě toho dne večer hraje a kolikrát ani nestačí pořádně zaschnout, jindy zase elektrikář potřebuje natřít stojan na reflektor..., takže od určité chvíle jsem už přestal cokoli plánovat, protože můj plán se vždycky okamžitě zhroutil a vyšel mi až tehdy, když všichni z dílny odešli domů a já se začal rozpomínat na to, co všechno jsem chtěl ten den udělat. Jinak musím

být pořád nachystaný jak Usain Bolt – něco přijde, já vystartuju a jdu honem makat.

Co je na tvé práci nejtěžší?

Ted třeba děláme na třech inscenacích najednou a ještě k tomu opravy. Každých deset dní musíme mít hotovou jednu inscenaci a ta má pokaždé jiného výtvarníka scény a kostýmů. Jsme tak nuceni působit se každých deset dní jinému výtvarnému stylu. To je asi to nejtěžší. Nikdo z nás nemůže malovat tak, jak se mu zachce, držíme se výtvarného návrhu. Ne každý se s tím umí ztotožnit. Často bohužel předěláváme, protože ne vždy výtvarníci přinesou perfektně připravenou inscenaci nebo se dokážou domluvit s režisérem na jednotné koncepci.

Nakolik si tedy můžeš dovolit být tvůrčí a zosobnit se ve své práci?

Jak říkal bývalý šéf výpravy Vladimír Šrámek: i když výtvarník přijde se sebezpreciznějším návrhem, nikdy není domyšlen do všech jednotlivostí, takže my jeho dílo zároveň vytváříme i dotváříme a dodáváme do něj něco ze sebe. Tvořivý přístup vyžaduje míchání barev, jejich plynulé sladění, protože řadu odstínů v plechovce nenajdeš. Jednoznačný tón má pouze černá a bílá barva.

Jaroslava Macháče těší, když všechno stihne udělat tak dobře, že oko na scéně libě spočine Foto Martin Popelář

Zažil jsi v průběhu těch let něco srandovního nebo pikantního?

Ted si mě celkem zaskočil. Používáme třeba kaučukové lepidlo z Indonésie. Kaučuk je pryž, guma, která zasycháním vulkanizuje. Proto z ní děláme takové části dekorací a rekvizit, které mají na jevišti vydržet (například gumové bonbony). A když byl u nás den otevřených dveří, tak jsem je vystavil na stůl spolu s nejrůznějším gumovým pečivem. A zatímco jsem zodpovídal dotazy návštěvníků, tak v nestřežené chvíli jsem se ohlédl a vidím, jak asi tříleté dítě, které měla maminka v náručí a ukazovala mu rekvizitní tácek s koláčky, po jednom z těch polystyrénových koláčků bařlo a už si ho strkalo do pusy. Tak z toho jsem měl dobrý pocit, že jsme ty koláčky udělali tak věrohodně, že lákaly k ochutnání.

Taky si vzpomínám, že jsme jednou měli zhotovit posmrtnou masku. Nejprve jsme obličej namazali indulonovou mezivrstvou, aby sádra, která se pak na něj nanáší, držela, ale dala se sundat. Jenže, i když máš trubičku v ústech a v nose, abys to udýchal, sádra zasychá při zhruba 40 °C, a navíc způsobuje kompresi obličejových svalů. Jemná kůže na očích a v blízkosti spánku začíná tuhnout a ty máš pocit, jako kdyby ses díval do otevřených dvířek u kamen, a musíš to vydržet aspoň po dobu deseti až patnácti minut, aby sádra byla dostatečně tvrdá a nepoškodila se. Takže se nám stalo, že dotyčný herec vyskočil a začal sádru ze sebe strhávat, protože ji nemohl na sobě snést.

Jindy jsme dokonce na přání scénografa vrtali do okenních rámu červotočivé dírký. Marně jsme mu tenkrát domlouvali, že je nikdo z diváků neuvidí.

S čím ses nejvíc lopotil?

V jedné inscenaci měli tanečníci pobíhat se stromy. A my jsme hloubali nad tím, z jakého materiálu je vyrobit, aby byly co nejlehčí, až jsme je nakonec vyřezali z lehounkého polykarbonátu.

Poslední dobou je malířsko-kašérská dílna takový výzkumný ústav.

EXTRA

NDM EXTRA (BŘEZEN – DUBEN 2015)

3. 3. 2015

v 17 hodin ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka KŘEST CD ARMIDA
Národní divadlo moravskoslezské vydalo poslední operu Antonína Dvořáka *Armida* na CD. Všechny milovníky opery zve na jeho křest, kde vystoupí Dana Burešová (*Armida*), Tomáš Černý (*Rinald*), Ulf Paulsen (*Ismen*), Robert Jindra (*dirigent*) a Daniel Jäger (*dramaturg*)

10. 3. 2015

v 18 hodin v Antikvariátu a klubu Fiducia SERGEJ PROKOFEV – OSUD A DRAMA
O nejmodernější opeře Sergeje Prokofjeva *Ohnivý anděl* debatují Jiří Nekvasil – ředitel Národního divadla moravskoslezského, Jan Zemla – ředitel Janáčkovy filharmonie Ostrava a muzikolog Jan Špaček

27. 3. 2015

ve 20 hodin v Divadle Antonína Dvořáka NOC S ANDERSENEM
Národní divadlo moravskoslezské se bude poprvé účastnit celostátní literární akce *Noc s Andersenem!* Přijďte k nám zažít neobyčejné dobrodružství v pohádkové noci...

31. 3. 2015

v 18 hodin v Antikvariátu a klubu Fiducia VLADIMÍR JUST – FAUST JAKO STAV ZADLUŽENÍ
Vladimír Just přijíždí debatovat o Faustovi u příležitosti premiéry *Doktor Faustus* souboru činohry Národního divadla moravskoslezského!

8. 4. 2015

v 19 hodin v Minikině VEČER S JANEM KLUSÁKEM
Beseda s Janem Klusákem a promítání dokumentu o tomto významném českém skladateli

16. 4. 2015

v 19.30 hodin v Minikině FILMOVÝ VEČER S JANEM KLUSÁKEM
Promítání filmu *O slavnosti a hostech*, slavného filmového tragikomického podobanství Jana Němce, ve kterém roli Rudolfa ztvárnil Jan Klusák

25. 4. 2015

od 14 do 16 hodin v Divadle Antonína Dvořáka POPELKA SE NEMUSÍ JEN ČÍST, MŮŽE SE I ZATANCOVAT!!!
U příležitosti nové premiéry baletu NDM je pro děti připravena tvůrčí dílna s našimi lektory. Přijďte v sobotu za Popelkou do divadla!

29. 4. 2015

DEN TANCE!!!
NDM ve spolupráci s Multizánrovým centrem současného umění Cooltour pořádají letos v Ostravě podruhé oslavu Mezinárodního dne tance. Společně budou tančit profesionálové i amatéři – přidejte se i vy!

30. 4. 2015

v 17 hodin ve foyeru Divadla Jiřího Myrona KŘEST KNIHY O ARCHITEKTU KLIMEŠOVI
Kniha *Svět architektury a divadla* čtenáři představuje výsledky více než padesátileté práce architekta Iva Klimeše, který celý svůj profesní život prožil v Ostravě

VÝSTAVY

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Dlouhodobá zápůjčka soch z Galerie výtvarného umění v Ostravě
Stanislav Kolíbal *Objekt č. XIX* (1992), Křištof Kintera *Mé světlo je tvůj život – Šiva samuraj* (2012) a Karel Malich *Prostorová plastika* (2012)

GALERIE OPERA – DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

26. 2. – 11. 3. 2015
Institut tvůrčí fotografie FPF SU
NÁVRAT DOMŮ ANEB CESTA LEGIONÁŘE VÁCLAVA BALCARA KOLEM SVĚTA

12. 3. – 15. 4. 2015
Institut tvůrčí fotografie FPF SU
DOKUMENTÁRNÍ PUBLIKACE Z ITF

GALERIE SOUČASNÉ MALBY – DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

12. 1. – 6. 3. 2015
Marta Kolářová: OBRAZY

9. 3. – 1. 5. 2015
Jiří Surůvka: FANTOM NEJEDLÉHO!
Vernisáž se uskuteční v pondělí 9. 3. 2015 od 18 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Výstavy se konají ve spolupráci s Art Consultancy s. r. o.

Pamětní deska věnovaná Vladimíru Brázdovi – osobnosti, která je neoddělitelně spjata se slavnou érou ostravské opery, byla 8. ledna odhalena na domě v ulici Na Desátém 23 v Moravské Ostravě, v němž umělec dlouhá léta žil. Slavnostního aktu se zúčastnil náměstek primátora Zbyněk Pražák, starostka městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz Petra Bernfeldová a dcera Vladimíra Brázdy Kateřina Herková Foto B. Krzyžanek

10. 3. 2015 v 18 hodin

v Antikvariátu a klubu Fiducia

SERGEJ PROKOFJEV – OSUD A DRAMA

Svou první operu složil Prokofjev v devíti letech, ve třinácti nastoupil na Petrohradskou konzervatoř. Po několikaletém pobytu v USA a v Paříži se Prokofjev vrátil do Sovětského svazu. Jeho výstřední energický tvůrčí duch jej nesmazatelně zapsal mezi nejvýznamnější skladatele 20. století.

O výjimečném životním osudu a tvůrčí práci skladatele Sergeje Prokofjeva debatují Jiří Nekvasil – ředitel Národní divadla moravskoslezského, Jan Žemla – ředitel Janáčkovy filharmonie Ostrava a muzikolog Jan Špaček.

27. 3. 2015 ve 20 hodin

v Divadle Antonína Dvořáka

NOC S ANDERSENEM

Národní divadlo moravskoslezské se poprvé zúčastní celostátní literární akce Noc s Andersenem! Přijďte k nám zažít neobyčejné dobrodružství v pohádkové noci...

Letošním ročníkem si připomínáme 210. výročí narození Hanse Christiana Andersena, ale také 100. výročí narození Jana Drdy, autora známých českých pohádek.

Na děti bude v divadle čekat spousta záhad, hledání pokladu i samotné pohádkové postavy. Celý večer se ponese v duchu známé filmové pohádky *Nejkrásnější hádanka*, jejíž námět napsal právě Jan Drda.

Chcete, aby vaše dítě zažilo noc plnou neočekávaných překvapení a zároveň se podívalo

do zákulisí divadla? Vyplňte přihlášku na našich webových stránkách a poté ji v papírové podobě pošlete nebo přineste do předprodeje Národního divadla moravskoslezského. Objevit se však u nás musí, jako v každé pohádce, do tří dnů po přihlášení na internetu.

Na nic nečekejte, počet míst je omezen. Akce je vhodná pro děti od 7 do 9 let.

Akce se koná 27. března od 20 hodin v Divadle Antonína Dvořáka. Více informací na www.ndm.cz pod záložkou NDM extra.

31. 3. 2015 v 18 hodin

v Antikvariátu a klubu Fiducia

VLADIMÍR JUST – FAUST JAKO STAV ZADLUŽENÍ

Profesor Vladimír Just přijíždí debatovat o Faustovi u příležitosti premiéry inscenace *Doktor Faustus* v nastudování souboru činohry Národního divadla moravskoslezského!

Příběh o Faustovi představuje jeden z nejstarších a nejpodstatnějších evropských mýtů, jehož aktuálnost v současné době každým dnem narůstá. Vladimír Just o faustovském mýtu a jeho proměnách už dvě desetiletí přednáší na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

FILMOVÉ VEČERY S JANEM KLUSÁKEM

Národní divadlo moravskoslezské v koprodukcii s Národním divadem v Praze v květnu 2015 uvede právě dokončenou novou operu Jana Klusáka *Filoktétés* (premiéra 14. 5. 2015). U příležitosti této výjimečné události jsme pro vás připravili řadu doprovodných programů, které představí významnou osobnost Jana Klusáka.

8. 4. 2015 v 19 hodin

v Minikině

VEČER S JANEM KLUSÁKEM

JAN KLUSÁK – FILMOVÝ DOKUMENT, BESEDA

Jan Klusák (* 18. 4. 1934) je jednou z nejvýraznějších osobností české umělecké hudby 20. století. Do obecného národní povědomí se zapsal jako autor hudby k dnes již kultovnímu televiznímu seriálu *Nemocnice na kraji města*.

Jeho kompoziční styl byl zprvu ovlivněn meziválečným neoklasicismem – zejména skladatelé Išou Krejčím, Bohuslavem Martinů, Igorem Stravinským i Pavlem Bořkovcem, jehož byl žákem při studiu kompozice na pražské Akademii múzických umění. Od roku 1959 úzce spolupracoval s dirigentem a spolužákem Liborem Peškem, jehož souboru Komorní harmonie působícímu na zmíněné scéně věnoval řadu avantgardních skladeb.

Od šedesátých let se Klusák uplatňoval i ve filmu, a to nejen jako skladatel, ale i jako herec. Výrazné role ztvárnil ve snímcích tzv. české nové vlny, např. *O slavnosti a hostech* (J. Němec), *Sedmikrásky* (V. Chytilová) a *Valerie a týden divů* (J. Jirěš).

V Minikině pro vás bude nachystáno promítání dokumentu a následná beseda s Janem Klusákem.

16. 4. 2015 v 19.30 hodin

v Minikině

FILMOVÝ VEČER S JANEM KLUSÁKEM
O slavnosti a hostech (1965)

Slavné tragikomické podobenství Jana Němce, výrazově minimalistické a obsazené několika postavami, pojednává o různých maskovaných mocenských mechanismech. V jedné z hlavních rolí uvidíme Jana Klusáka.

30. 4. 2015 v 17 hodin

ve foyeru Divadla Jiřího Myrona

KŘEST KNIHY O ARCHITEKTU KLIMEŠOVI

Kniha *Svět architektury a divadla: Architekt Ivo Klimeš* čtenáři představuje výsledky více než padesátileté práce architekta Iva Klimeše, který celý svůj profesní život prožil v Ostravě.

Do praxe Ivo Klimeš nastoupil v ostravském Stavoprojektu v nelehkém období konce padesátých let. Díky talentu a mimořádné plí se mu časem podařilo zařadit se mezi významné osobnosti nejen architektury ostravské, ale i celorepublikové. Doložil to čtyřmi významnými realizacemi na poli divadelních staveb: rekonstrukcí Divadla Antonína Dvořáka, přestavbou a dostavbou Divadla Jiřího Myrona v Ostravě, novostavbou mosteckého divadla a přestavbou opavského divadla. Jednotlivé stavby architekta Klimeše jsou dnes již nedílnou součástí našeho kulturního dědictví.

Návrh architekta Iva Klimeše – sál DJM

VSTUP VOLNÝ

VSTUP VOLNÝ

9. 3. – 1. 5. 2015

v Divadle Antonína Dvořáka

Vernisáž 9. 3. 2015 v 18 hodin

Jiří Surůvka: FANTOM NEJEDLÉHO!

Jiří Surůvka patří k nejvýraznějším tvůrcům vycházejícím z průmyslového regionu Ostravska. V roce 2001 reprezentoval Českou republiku na bienále v Benátkách, pohybuje se s přirozeností sobě vlastní v mezinárodních vodách, kde vystavuje, jezdí po sympozii a stipendijních pobytech, ale stále žije, performuje a učí v Ostravě, která mu je živnou půdou i příčinou k permanentní nespokojenosti. Surůvka k Ostravě patří a bez něj by toto město bylo ochuzeno o jedinečnou polohu. Obrazy Jiřího Surůvky můžeme chápat jako svéráznou intelektuální variantu městského folklóru. Ve svých dílech uplatňuje zřetelně ironický až zdánlivě cynický postoj, dokáže být krutý, respektive přímočaře odhaluje myšlenkovou bídu a absurdnost současného světa, života, který běžně žijeme, na který nadáváme i na který jsme si už zvykli. Surůvka má zvláštní cit pro černý humor, jehož objektem bývá nezřídka i autor sám. Jeho umění je společensky angažované, neumí

a nechce být jiný. Surůvka se tak už dvě desetiletí podílí na rehabilitaci pozice společenské angažovanosti umělce v současné době. Ta citlivému tvůrci stále dává dostatek důvodů přinášet

poselství o jejím pokřiveném smyslu, o trhlínách a propastech, které před nás staví, o bezútěšnosti, do které nás vsazuje, o samozřejmosti, s níž tak vše činí... (mkš)

Výřez z obrazu "Kardinál Rišelje"

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ
PŘI NÁRODNÍM DIVADLE MORAVSKOSLEZSKÉM

Vážení a milí divadelní přátelé,

v minulém čísle jsme vás informovali o vydání elektronického sborníku příspěvků z umělecko-pedagogického sympozia, které se uskutečnilo v našem divadle loni v dubnu a neslo název „Cesty ke spolupráci divadel a škol v českém a německém kontextu“. Sborník představuje nejen výjimečný počín z hlediska divadelního vzdělávání v České republice, ale také první velkou publikaci našeho Ateliéru pro děti a mládež při národním divadle moravskoslezském. Jsme na něj náležitě pyšní. V tomto okamžiku potěšené sbíráme ohlasy, které opět potvrzují, že zájem o rozvíjení vztahu divadel a škol existuje a že je oboustranný. Proto nás těší čerstvě navázaná spolupráce se studenty Slezské univerzity, kteří po svém zaškolení posílí řady našich lektorů.

Workshopy (nejen) k představením hojně probíhají v divadle i ve vašich školách, kam za vámi rádi jezdíme. Inspiraci však stále poskytujeme pedagogům i na pouhý „klik“ – v podobě metodických listů k vybraným

inscenacím našeho divadla. Připravujeme je pro vás zdarma, pečlivě, odborně a s láskou. Stačí navštívit stránky divadla www.ndm.cz, rozbalit záložku Pro školy, kliknout na Ateliér pro děti a mládež – a pak se již jen kochat širokou nabídkou doprovodných programů a při návštěvě představení prohlubovat divácký zážitek dětí i svůj.

Na setkání s vámi v našem divadle či jinde v kulturním světě se těší

**Jana Cindlerová, Radana Otipková
a Tereza Strmisková,
divadelní lektorky NDM**

Foto Jiří Hruška

Nadace Bohuslava Martinů udělila opernímu režisérovi a řediteli NDM Jiřímu Nekvasilovi a skladateli Jiřímu Temlovi v pražském Rudolfinu v pátek 19. prosince 2014 Medaili za mimořádné zásluhy o propagaci díla našeho skladatele. Medaili předával ředitel Nadace Bohuslava Martinů prof. Václav Riedlbauch (na fotografii vpravo). Na fotografii uprostřed je klarinetista a skladatel prof. Jiří Hlaváč
Foto Zdeněk Chrapek

NDM iniciovalo vznik pamětní desky osobnosti, která je neoddělitelně spjata se slavnou érou ostravské opery – dirigentu a skladateli VLADIMÍRU BRÁZDOVI (1920–2001). Po slavnostním odhalení se konalo neformální setkání přátel a pamětníků
Foto B. Krzyžanek

Tanečně pohybový happening – výsledek dvoudenního workshopu Lenky Dřimalové, Markéty Kubínové a Josefa Daňka se studenty Ateliéru Divadlo a výchova JAMU s názvem MYSTICKÁ EROTIKA BAROKA se odehrál 17. ledna před druhou premiérou inscenace BAROCCO & CARMINA BURANA
Foto Jiří Zinecker

Debatu o osudech německých obyvatel českých zemí po 2. světové válce se konala u příležitosti premiéry hry ODSUN!!! 20. ledna v Antikvariátu a klubu Fiducia. Debaty se zúčastnil autorský tým Marek Pivoňar, Ivan Buraj, Dagmar Radová a historik Tomáš Dvořák
Foto archiv

Operní inscenace VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY se hrála v Praze! Operní soubor tam hostoval 1. února na Festivalu hudebního divadla OPERA 2015 a setkal se s nadšenou reakcí diváků
Foto archiv

Básník a textař Michael Prostějovský provedl v pondělí 2. února v hudebním sále Knihovny města Ostravy diváky příběhem muzikálu Andrewa Lloyda Webbera SUNSET BOULEVARD, který do češtiny přebásnil. NDM tento muzikál uvedlo v české premiéře 19. února!
Foto archiv

V pondělí 12. ledna jste mohli navštívit vernisáž výstavy obrazů ostravské malířky Marty Kolářové (na fotografii). Možnost navštívit tuto výstavu máte až do 6. března!
Foto archiv

Premiéra večera složeného ze dvou baletů BAROCCO & CARMINA BURANA nabídla publiku 15. ledna první setkání ostravského baletu s významnými evropskými choreografy Yourim Vámosem (vlevo) a Jackem Przybyłowiczem. Toto představení diváci ocenili potleskem vestoje!
Foto Martin Popelář

Premiéru hry současné německé autorky Felicie Zeller s názvem ROZHOVORY S ASTRONAUTY, která se hrála 23. ledna ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka, navštívila její překladatelka Zuzana Augustová (vedle ní stojí dramaturgyně Dagmar Radová a režisér Ondřej Elbel)
Foto Radovan Šťastný

V pátek 30. ledna se na jevišti Divadla Antonína Dvořáka vrátil balet LA SYLPHIDE. Lednových zkoušek se souborem se účastnila za podpory Královské dánské ambasády v Praze také jeho choreografka Karina Elver – na snímku po představení uprostřed
Foto Lenka Dřimalová

Taneční sdružení České republiky udělilo tři ocenění NDM. Slavnostní předání proběhlo v Národním divadle 4. února 2015 před představením ČARODĚJŮV UČENÍ. Na fotografii zleva šéfká baletu Lenka Dřimalová a choreografka baletu ŠKRTIČ Nataša Novotná
Foto ND – Hana Smejkalová

Předpremiérová beseda u příležitosti premiéry opery Sergeje Prokofjeva OHNIVÝ ANDĚL proběhla 9. února v sále hudebního oddělení Knihovny města Ostravy. Na fotografii asistent dirigenta Jozef Katrák, představitelka role Renaty Morenike Fadayomi, představitel role Ruprechta Ulf Paulsen a režisér Jiří Nekvasil
Foto archiv

Nový Volkswagen Touareg. Odpověď na každou výzvu.

Terénní automobil s komfortem limuzíny.

Nový Touareg nabízí bezpečí a dokonalé jízdní vlastnosti. Suverénní v blátivém terénu, sebejistý v betonové džungli velkoměsta. Výkonné motory V6 3,0 TDI a V8 4,2 TDI spolu s kontrolou trakce a stálým pohonem 4Motion přinášejí jistotu v každé situaci. Elegantní design vozu s bi-xenonovými světly v základní výbavě doplňuje celá řada volitelných asistenčních systémů. Vyberte si akční model Nomad nebo luxusní provedení Exclusive.

Záleží jen na Vás, jakou výzvu přijmete.

Vyobrazení vozu je ilustrativní.
Kombinovaná spotřeba a emise CO₂:
6,6 – 9,1 l/100 km a 173 – 239 g/km.

Das Auto.

Autorizovaný prodejce **Volkswagen Auto Heller**

Cihelní 3160/49b, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava, tel.: 596 606 230, fax: 596 606 250, e-mail: vw@autoheller.cz
Bruntálská 7, 747 07 Opava-Jaktař, tel.: 553 666 928, e-mail: vw.opava@autoheller.cz
www.autoheller.cz

NEDĚLNÍ RODINNÝ BRUNCH

RESTAURACE LA BRASSERIE

KAŽDOU NEDĚLI 11:30–14:00 HOD.

Neomezená konzumace polévek, předkrmů, teplých a studených pokrmů, salátů a dezertů.

Cena na osobu (bez nápojů) 329 Kč,
děti do 6 let ZDARMA, děti 7–10 let 79 Kč,
děti 11–15 let 149 Kč

DĚTSKÝ KOUTEK / WI-FI / PARKOVÁNÍ
ZDARMA

Tyršova 6, 702 00 Ostrava 2
Tel.: +420 599 099 727
E-mail: gastro.iho@cpihotels.com
www.imperialhotelostrava.com

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14, 701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava,
telefon: 596 276 111, e-mail: predprodej@ndm.cz

www.ndm.cz

KDE SI MŮŽETE ZAJISTIT VSTUPENKY?

- **e-Vstupenka:** vstupenky nakupujte, platte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz

- v předprodeji na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:

pondělí	12.00 – 17.00
úterý až pátek	8.00 – 17.00
sobota	9.00 – 12.00

předprodej – telefon: **596 276 203**
596 276 242

obchodní oddělení – telefon: **596 276 189**
objednávky vstupenek nad 10 ks

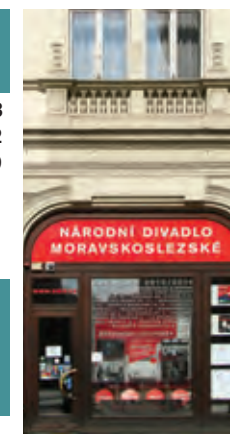
- v kanceláři předplatného na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona

pondělí	12.00 – 17.00
úterý	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
středa	8.00 – 13.00 13.30 – 17.00
čtvrtek	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
pátek	8.00 – 12.00

předplatné – telefon: **596 276 202**

- hodinu před začátkem představení u pokladny v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: **596 276 420**
v Divadle Jiřího Myrona – telefon: **596 276 135**

- na dalších prodejních místech NDM – jejich seznam najdete na www.ndm.cz

ZLATÁ KARTA NDM – Vaše celoroční sleva!

Můžete si ušetřit až 60 % z ceny vstupného. Ptejte se v našich pokladnách.

VEŘEJNÉ GENERÁLKY

Prodej vstupenek na veřejné generálky probíhá v předprodeji. Na veřejné generálky pro seniory jednotné vstupné.

CENÍK VSTUPENEK

Ceník vstupenek na jednotlivá představení a přehled poskytovaných slev jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje NDM.

Zbylé vstupenky na představení v prodeji hodinu před začátkem představení přímo v Divadle Jiřího Myrona a Divadle Antonína Dvořáka

VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 6 MĚSÍCŮ DOPŘEDU!

ZVÝHODNĚNÉ PARKOVÁNÍ PRO DIVÁKY NDM

Divadlo Antonína Dvořáka – Garáže Ostrava, a.s.

Smetanovo náměstí – po předložení vstupenky 45 Kč po dobu představení

Divadlo Jiřího Myrona – Garáže Ostrava, a.s.

Náměstí Msgre Šrámka – po předložení vstupenky 60 Kč za 3,5 hodiny po dobu představení

POZOR! V případě parkování na náměstí Msgre Šrámka platí sleva pouze pro parkovací prostor před katedrálou. Na bočním parkovišti označeném číslem III. nelze slevu uplatnit, neboť je zde umístěn parkovací automat.

Činnost Národního divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace, je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivity Národního divadla moravskoslezského jsou také finančně podporovány Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

hlavní partner

partner baletních představení

předprodej vstupenek

www.ndm.cz

OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PŘÍVOZ

PROGRAM BŘEZEN 2015

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

2.	ODSUN!!!	ČP	18.30	Č
3.	VÝLETY PANĚ BROUČKOVY	VOP	18.30	O
4.	LA SYLPHIDE	F	18.30	B
5.	OHNIVÝ ANDĚL	C	18.30	O
7.	ANNA BOLENA	PS	18.30	O
11.	ČERTOVA STĚNA	II.	18.30	O
12.	OHNIVÝ ANDĚL	VII.	18.30	O
13.	LA TRAVIATA	7P	18.30	O
14.	LA SYLPHIDE	PS2	18.30	O
17.	MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)	E	18.30	O
19.	ŠKOLA PRO ŽENY – premiéra	PP	18.30	Č
20.	VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY	D	18.30	O
21.	ŠKOLA PRO ŽENY – první repríza	MP	18.30	Č
22.	MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)	N	15.00	O
24.	ŠKOLA PRO ŽENY	V.	18.30	Č
26.	ANNA BOLENA	Z	18.30	O
27.	MEZINÁRODNÍ GALA		18.30	B
28.	OHNIVÝ ANDĚL	X.	18.30	O
29.	MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)	ZP1	17.00	O
31.	PERFECT DAYS	ABEND- KL	18.30	Č
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
2.	ROZHOVORY S ASTRONAUTY		19.00	Č
22.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském!
Zpřijemněte si večery divadelními zážitky.

K nákupu vstupenek můžete využít
poukázky Sodexo – Flexi Pass,
Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass.

Poukázky mohou být použity pro nákup
vstupenek na všechna představení NDM.

Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplatte v pokladně
poukázkami a užijte si krásný večer!

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

1.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ		10.30	OPTA/M
1.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ		16.00	OPTA/M
3.	QUO VADIS	E	18.30	Č
4.	FUNNY GIRL	ZP2	18.30	OPTA/M
5.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
6.	POSTŘÍŽINY	D	18.30	Č
7.	FANTOM LONDÝNA		18.30	OPTA/M
8.	BAROCCO & CARMINA BURANA	N	15.00	B
10.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
11.	HABAĐÚRA		18.30	Č
12.	POSTŘÍŽINY	ZP3	18.30	Č
13.	SUNSET BOULEVARD	IV.	18.30	OPTA/M
14.	POSTŘÍŽINY	X.	18.30	Č
18.	BRATRÁNEK Z BATÁVIE	F	18.30	OPTA/M
19.	SUNSET BOULEVARD	C	18.30	OPTA/M
20.	FUNNY GIRL	P	18.30	OPTA/M
22.	EVITA		16.00	OPTA/M
24.	EVITA		18.30	OPTA/M
26.	DOKTOR FAUSTUS – premiéra	PP	18.30	Č
27.	SUNSET BOULEVARD	P2	18.30	OPTA/M
28.	DOKTOR FAUSTUS – první repríza	MP	18.30	Č
29.	BRATRÁNEK Z BATÁVIE – derniéra	SP	10.30	OPTA/M
31.	SUNSET BOULEVARD	E	18.30	OPTA/M
DIVADELNÍ KLUB				
8.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č

BUĎTE V OBRAZE!

Zajímá Vás, co se děje u nás v divadle? Chcete být informováni,
dostávat měsíční programy, aktuality nebo třeba PDF verzi
tohoto časopisu a zpravodaje?

JE TO JEDNODUCHÉ!

Stačí vyplnit krátký formulář
na webových stránkách divadla
www.ndm.cz/cz/newsletter
a budeme Vám pravidelně zasílat
všechny naše novinky!

PROGRAM DUBEN 2015

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

1.	OHNIVÝ ANDĚL	VOP	18.30	O
2.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA		18.30	Č
9.	MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)	VII.	18.30	O
10.	OHNIVÝ ANDĚL	IV. + 7P	18.30	O
11.	ANNA BOLENA	PS2	18.30	O
13.	ŠKOLA PRO ŽENY	ČP	18.30	Č
14.	VEČEŘE	E	18.30	Č
15.	MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)	F	18.30	O
16.	VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY	C	18.30	O
17.	PERFECT DAYS		18.30	Č
19.	ŠKOLA PRO ŽENY	SP	10.30	Č
21.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA		18.30	Č
23.	POPELKA – premiéra	PP	18.30	B
24.	VEČEŘE	IV.	18.30	Č
25.	POPELKA – první repríza	MP	18.30	B
29.	KONCERT K VÝROČÍ OSVOBOZENÍ OSTRAVY			
30.	POPELKA	C	18.30	B
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
3.	KUŘAČKY		19.00	Č
22.	ROZHOVORY S ASTRONAUTY		19.00	Č

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

1.	DOKTOR FAUSTUS	F	18.30	Č
2.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
3.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
7.	SUNSET BOULEVARD	V.	18.30	OPTA/M
8.	POSTŘÍŽINY	II.+ ABEND- 19&20	18.30	Č
9.	EVITA		18.30	OPTA/M
10.	FUNNY GIRL	P2	18.30	OPTA/M
11.	DOKTOR FAUSTUS	X.	18.30	Č
15.	FANTOM LONDÝNA		18.30	OPTA/M
16.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
17.	SUNSET BOULEVARD	D	18.30	OPTA/M
18.	EVITA	PS	18.30	OPTA/M
19.	DOKTOR FAUSTUS	N	15.00	Č
21.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
22.	FUNNY GIRL	II.	18.30	OPTA/M
23.	POSTŘÍŽINY	VII.	18.30	Č
24.	POSTŘÍŽINY	školy	10.00	Č
25.	QUO VADIS	X.	18.30	Č
29.	HABAĐÚRA		18.30	Č
30.	PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA – premiéra	PP	18.30	OPTA/M

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky

O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál, K – koncert

Předplatitelské skupiny: E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X., PS, PS2, VOP,
7P, ČP, PP, MP, SP, P, P2, ABENDKL, ABEND19&20, ZP1, ZP2, ZP3,
Z – zadáno

INZERCE

výroba a prodej parených sýrů

Prodej sýrových výrobků i na oslavy, svadby, rauty a catering

tel.: +420 727 831 031

REPERTOÁR NDM (BŘEZEN – ČERVEN 2015)

OPERA
Leoš Janáček VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY 3. 3. (18.30), 20. 3. (18.30), 16. 4. (18.30), 9. 5. (18.30), 31. 5. (15.00)
Sergej Prokofjev OHNIVÝ ANDĚL 5. 3. (18.30), 12. 3. (18.30), 28. 3. (18.30), 1. 4. (18.30), 10. 4. (18.30), 19. 5. (18.30), 26. 5. (18.30), 10. 6. (18.30)
Gaetano Donizetti ANNA BOLENA 7. 3. (18.30), 26. 3. (18.30), 11. 4. (18.30)
Bedřich Smetana ČERTOVA STĚNA 11. 3. (18.30), 5. 5. (18.30)
Giuseppe Verdi LA TRAVIATA 13. 3. (18.30)
Gaetano Donizetti MARIA STUARDA (Marie Stuartovna) 17. 3. (18.30), 22. 3. (15.00), 29. 3. (17.00), 9. 4. (18.30), 15. 4. (18.30), 6. 5. (18.30), 29. 5. (18.30), 11. 6. (18.30)
Jan Klusák FILOKTĚTÉS 14. 5. (18.30), 16. 5. (18.30), 21. 5. (18.30), 23. 5. (19.00)
Umberto Giordano ANDREA CHÉNIER 18. 6. (18.30), 20. 6. (18.30), 23. 6. (18.30)

ČINOHRA
Ivan Buraj – Marek Pivovar – Dagmar Radová ODSUN!!! 2. 3. (18.30), 7. 5. (18.30), 28. 5. (18.30)
Felicia Zeller ROZHOVORY S ASTRONAUTY 2. 3. (19.00), 22. 4. (19.00), 3. 5. (19.00), 7. 5. (19.00), 28. 5. (19.00)
Martin Kákoš – Gabo Dušík – Peter Uličný – Jaroslav Moravčík QUO VADIS 3. 3. (18.30), 25. 4. (18.30)
Terrence McNally – David Yazbek DONAHA! (Hole dupy) 5. 3. (18.30), 10. 3. (18.30), 16. 4. (18.30), 5. 5. (18.30), 14. 5. (18.30), 29. 5. (18.30), 23. 6. (18.30), 25. 6. (18.30), 27. 6. (18.30)
Bohumil Hrabal – Jiří Janků – Petr Svojtka POSTŘÍŽINY 6. 3. (18.30), 12. 3. (18.30), 14. 3. (18.30), 8. 4. (18.30), 23. 4. (18.30), 24. 4. (10.00), 3. 5. (15.00), 19. 5. (18.30),
Venedikt Jerofejev MOSKVA → PETUŠKY 8. 3. (19.00) 10. 5. (19.00), 14. 6. (19.00)
Michael Cooney HABAĐURA 11. 3. (18.30), 29. 4. (18.30), 20. 5. (18.30), 21. 5. (18.30)
Molière ŠKOLA PRO ŽENY 19. 3. (18.30), 21. 3. (18.30), 24. 3. (18.30), 15. 5. (18.30), 27. 5. (18.30), 17. 6. (18.30)
Simon Stephens – Mark Haddon PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM 22. 3. (19.00), 31. 5. (19.00)
Christopher Marlowe DOKTOR FAUSTUS 26. 3. (18.30), 28. 3. (18.30), 1. 4. (18.30), 11. 4. (18.30), 19. 4. (15.00), 4. 5. (18.30), 12. 5. (18.30), 22. 5. (18.30), 2. 6. (18.30)
Liz Lochhead PERFECT DAYS 31. 3. (18.30), 17. 4. (16.00), 30. 5. (18.30)
Oscar Wilde JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA 2. 4. (18.30), 21. 4. (18.30), 13. 5. (18.30)

ČINOHRA
Anna Saavedra KUŘÁCKY 3. 4. (18.30), 2. 5. (19.00), 12. 6. (19.00)
Herman Koch – Kees Prins VEČEŘE 14. 4. (18.30), 24. 4. (18.30)
George Tabori MŮJ BOJ (Mein Kampf) 10. 5. (14.00), 10. 5. (19.00)
Francis Scott Fitzgerald VELKÝ GATSBY 11. 6. (18.30), 13. 6. (18.30), 15. 6. (18.30)

BALET
Herman Severin Løvenskiold LA SYLPHIDE 4. 3. (18.30), 14. 3. (18.30), 20. 5. (18.30), 4. 6. (18.30)
Johann Sebastian Bach – Carl Orff BAROCCO & CARMINA BURANA 8. 3. (15.00), 16. 6. (18.30), 19. 6. (18.30)
MEZINÁRODNÍ GALA 27. 3. (18.30)
Sergej Prokofjev POPELKA 23. 4. (18.30), 25. 4. (18.30), 30. 4. (18.30), 3. 5. (10.30), 9. 6. (18.30)
Bogdan Pawłowski – Witold Borkowski SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ 6. 5. (10.00), 17. 5. (10.00), 17. 5. (16.00)
Petr Iljič Čajkovskij LABUTÍ JEZERO 25. 5. (18.30)
Zuzana Lapčíková BALADY 25. 6. (19.30)

OPERETA/MUZIKÁL
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠT 1. 3. (10.30), 1. 3. (16.00), 19. 5. (10.30), 24. 6. (10.30)
Jule Styne – Bob Merrill – Isobel Lennart FUNNY GIRL 4. 3. (18.30), 20. 3. (18.30), 10. 4. (18.30), 22. 4. (18.30), 23. 5. (18.30), 14. 6. (15.00)
Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský – Michael Prostějovský FANTOM LONDÝNA 7. 3. (18.30), 15. 4. (18.30)
Andrew Lloyd Webber – Don Black – Christopher Hampton SUNSET BOULEVARD 13. 3. (18.30), 19. 3. (18.30), 27. 3. (18.30), 31. 3. (18.30), 7. 4. (18.30), 17. 4. (18.30), 13. 5. (18.30), 12. 6. (18.30), 18. 6. (18.30)
Eduard Künneke – Herman Haller – Rideamus BRATRÁNEK Z BATÁVIE 18. 3. (18.30), 29. 3. (10.30)
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber EVITA 22. 3. (16.00), 24. 3. (18.30), 9. 4. (18.30), 18. 4. (18.30), 16. 5. (18.30), 30. 5. (18.30), 31. 5. (10.30), 4. 6. (18.30), 20. 6. (18.30), 28. 6. (18.30)
Éva Pataki EDITH A MARLENE 2. 4. (18.30), 3. 4. (18.30), 21. 4. (18.30), 9. 5. (18.30), 3. 6. (18.30), 9. 6. (18.30), 21. 6. (18.30), 24. 6. (18.30)
Zdenek Merta – Jiří Žáček PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA 30. 4. (18.30), 2. 5. (18.30), 15. 5. (18.30), 5. 6. (18.30)

Změna programu vyhrazena!

Hotel stojí na dobrém místě, v Ostravě, nedaleko letiště a dálnice.

Má 84 pokojů typu Komfort, Business a Deluxe. Všechny jsou vybaveny TV se sate- litním příjmem, minibarem a internetovým WIFI připojením. K tomu bohatá snídaně, pohostinný restaurant, příjemný lobby bar. Vše v klidném prostředí a přátelské atmosféře. Konferenční prostory nabízí sál s kapacitou 200 osob a další místnosti pro menší skupi- ny. Je zajištěn kompletní servis pro pořádání kurzů, školení či seminářů. Velké hotelové parkoviště je nepřetržitě střeženo kamero- vým systémem a fyzickou ostrahou.

★★★★

Aby se Vaše starosti sladce rozplynuly na hebkém polštáři našeho hotelu.

www.hotelvista.cz

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

www.ndm.cz

Foto Martin Popelář

Leoš Janáček

VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY

Z pražské Vikárky přes Měsíc až k husitům!

Americký tenorista mexického původu Jorge Garza (na snímku) je okouzlejícím pražským domácím Matějem Broučkem a v posledních čtyřech představeních podnikne opět fantaskní výlet na Měsíc i do Prahy 15. století za časů husitských válek. V pozadí je bájný kůň Pegas, symbol básnické fantazie, v podání Jindřicha Panského, reprezentanta České republiky ve sportovní gymnastice.

**Nenechte si ujít
posledních 5 představení
fantaskní operní bilogie
Leoše Janáčka**

Uvádíme 3. a 20. března, 16. dubna,
9. května a naposledy 31. května 2015
v Divadle Antonína Dvořáka

JAK POŘÍDIT PŘEDPLATNÉ?

Předplatné si lze sjednat osobně, telefonicky, e-mailem nebo poštou. V kanceláři předplatného v předprodeji vstupenek NDM se Vám můžeme věnovat, pomůžeme vybrat předplatitelskou skupinu, doporučit jednotlivá představení nebo společně vyplnit přihlášku.

KONTAKT PRO PŘEDPLATITELE: **Gabriela Bardoňová**

Tel.: (+420) 596 276 202

E-mail: gabriela.bardonova@ndm.cz

Národní divadlo moravskoslezské, předprodej vstupenek, oddělení předplatného (vedle Divadla Jiřího Myrona)
Čs. legii 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava

PROVOZNÍ DOBA:

Pondělí		12.00 – 17.00
Úterý	8.00 – 13.00	13.30 – 15.30
Středa	8.00 – 13.00	13.30 – 17.00
Čtvrtek	8.00 – 13.00	13.30 – 15.30
Pátek	8.00 – 12.00	

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

radynacestu.cz
cestovní kancelář

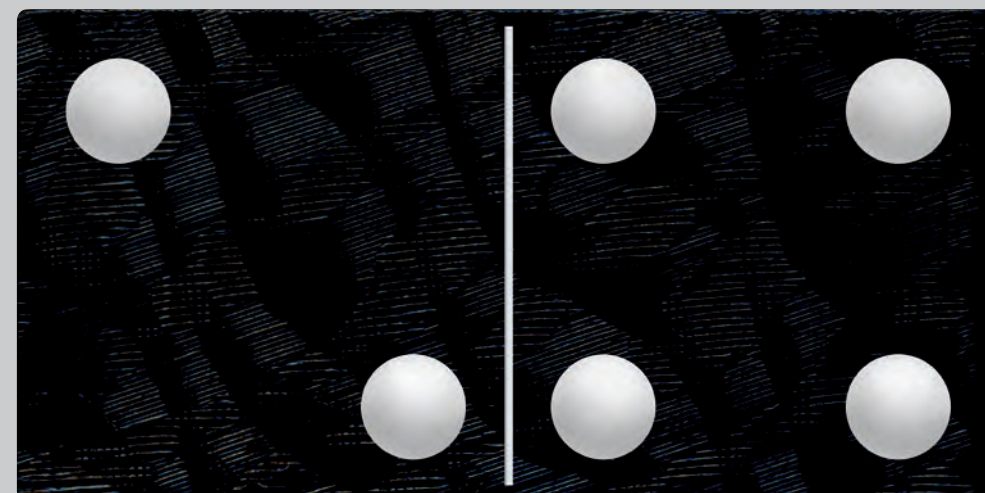
Staňte se i Vy předplatitelem
Národního divadla moravskoslezského

Vyhrajte
letecký zájezd
Ostrava → Řím

Zajistěte si své předplatné do 5. 9. 2015 a budete automaticky zařazeni do slosování.

Prodej předplatného zahajujeme 15. 4. 2015!

www.ndm.cz

JEDNO NÁRODNÍ | 2 DIVADLA | 4 SOUBORY

INFORMACE K PŘEDPLATNÉMU – **SEZÓNA 2015|2016**

PREMIÉRY DIVADELNÍ SEZÓNY 2015/2016

PROŽIJTE S NÁMI 97. SEZÓNU (září 2015 až červen 2016)
S JISTÝM MÍSTEM, BEZ DALŠÍCH REZERVACÍ A FRONT

Vybírat můžete z dvaceti předplatitelských skupin. Chcete do divadla chodit na premiéry nebo raději o víkendu? Zajímají Vás rodinná představení, opera nebo muzikály? Přijďte si osobně vybrat do předprodeje NDM, rádi Vám poradíme! Předplatným potěšíte sebe, své blízké, odměníte své zaměstnance a obchodní partnery.

Premiéry 2015/2016

OPERA

Bohuslav Martinů (1890–1959)

TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA

Filmová opera o třech dějstvích s prologem a epilogem z roku 1929

Hudební nastudování Jakub Klecker

Režie Jiří Nekvasil

Premiéry 15. a 17. října 2015 v Divadle Antonína Dvořáka

Gaetano Donizetti (1797–1848)

ROBERTO DEVEREUX

Provdala jsem se za anglické království, můj korunovační prsten je mým snubním prstenem...

Hudební nastudování Ondřej Olos

Režie Peter Gábor

Premiéry 10. a 12. prosince 2015 v Divadle Antonína Dvořáka

Ambroise Thomas (1811–1896)

HAMLET

Král není nic. Odvedte mě k němu. Liško, honem zmiz, hon se začíná!

SHAKESPEARE OSTRAVA 2016

Hudební nastudování Tomáš Brauner

Režie Radovan Lipus

Premiéry 3. a 5. března 2016 v Divadle Antonína Dvořáka

Bedřich Smetana (1824–1884)

BRANIBOŘI V ČECHÁCH

My nejsme luza! My jsme lid! Ve jménu práva pokoj voláme!

Hudební nastudování Jakub Klecker

Režie Jiří Nekvasil

Premiéry 9. a 11. června 2016 v Divadle Antonína Dvořáka

Premiéry 2015/2016

ČINOHRA

Franz Arnold (1878–1960) – Ernst Bach (1876–1929)

ŠPANĚLSKÁ MUŠKA

Komedie plná lásky

Režie Janusz Klimsza

Premiéra 29. října 2015 v Divadle Jiřího Myrona

Jesper Halle (1956)

LESÍK

Hra o dětství

Režie Victoria Meirik

Česká premiéra 5. listopadu 2015 v Divadle Antonína Dvořáka

Pavel Vilikovský (1941) – Miro Dacho (1983)

DENÍK MÉHO OTCE

aneb Příběh opravdického člověka

Režie Lukáš Brutovský

Česká premiéra 21. ledna 2016 v Divadle Antonína Dvořáka

Marius von Mayenburg (1972)

MUČEDNÍK

Cesta ke spasení, cesta k ztracení

Režie Janusz Klimsza

Premiéra 6. dubna 2016 ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Alfred Jarry (1873–1907)

KRÁL UBU

Panděro moci

Režie Jan Frič

Premiéra 7. dubna 2016 v Divadle Antonína Dvořáka

William Shakespeare (1564–1616)

VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ

Taškařice o milostných nástrahách

SHAKESPEARE OSTRAVA 2016

Režie Peter Gábor

Premiéra 16. června 2016 v Divadle Jiřího Myrona

ZAKOUPENÍM PŘEDPLATNÉHO ZÍSKÁTE VÝHODY:

- Jisté místo v hledištích Národního divadla moravskoslezského.
- Až 50% slevu ze vstupného. Dále pak 20% (50% pro studenty a seniory) slevu na zakoupení vstupenek na představení mimo Vaši předplatitelskou skupinu a možnost přednostního nákupu a slev na mimořádné akce (Galavečer a mnohé další).
- S nákupem do 5. 9. 2015 jste automaticky zařazeni do slosování o hodnotné ceny.
- Se speciálním premiérovým předplatným máte možnost stát se součástí divadelního dění! Nejenom že Vám neuniknou premiéry sezóny, můžete se také následně po nich setkat s ředitelem divadla Jiřím Nekvasilem, inscenátory i protagonisty nad číší vína.

Premiéry 2015/2016

BALET

Benjamin Britten (1913–1976) – Samuel Barber (1910–1981)

– John Adams (1947) – Richard Wagner (1813–1883)

– Charles Ives (1874–1954) – Kurt Schwertsik (1935)

CHAPLIN

Kdo byl Charlie mimo filmové plátno?

Choreografie Mario Schröder

Česká premiéra 19. listopadu 2015 v Divadle Jiřího Myrona

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809–1847)

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Baletní komedie podle Williama Shakespeara

SHAKESPEARE OSTRAVA 2016

Choreografie a režie Youri Vámos

Hudební nastudování Ondřej Vrabec

Premiéra 5. května 2016 v Divadle Antonína Dvořáka

Premiéry 2015/2016

OPERETA/MUZIKÁL

Richard Heuberger (1850–1914) – Victor Léon (1858–1940)

– Heinrich von Waldberg (1862–1929)

PLES V OPEŘE

Atmosféra půlnoční Paříže v operetním hávu

Úprava a překlad Tomáš Vůjtek

Režie Janka Ryšánek Schmiedtová

Hudební nastudování Karol Kevický

Premiéra 17. prosince 2015 v Divadle Jiřího Myrona

Andrew Lloyd Webber (1948) – Tim Rice (1944)

– Michael Prostějovský (1948)

NDM uvede v dohodě s The Really Useful Group Ltd.

JESUS CHRIST SUPERSTAR

Legendární muzikál přichází do Ostravy

Režie Jiří Nekvasil

Hudební nastudování Jakub Židek

Premiéra 17. března 2016 v Divadle Jiřího Myrona

Ondřej Smeykal (1975) – Jaroslav Dušek (1961)

L2!

Hranice jsou jenom v nás

Režie NN

Hudební nastudování Ondřej Smeykal

Světová premiéra 20. dubna 2016 v Divadle Jiřího Myrona

INSCENACE NA REPERTOÁRU NDM V SEZÓNĚ 2015/2016

OPERA

Prodaná nevěsta • Nabucco • La traviata • Anna Bolena • Čertova stěna • Maria Stuarda • Ohnivý anděl • Andrea Chénier

ČINOHRA

Můj boj (Mein Kampf) • Habaděra • Donaha! (Hole dupy) • Moskva → Petušky • Kuřačky • Jak důležité je mít Filipa • Poprask na laguně • Perfect Days • Podivný případ se psem • Quo vadis • Postřižiny • Večeře • Odsun!!! • Rozhovory s astronauty • Škola pro ženy • Doktor Faustus • Velký Gatsby

BALET

Louskáček • Labutí jezero • La Sylphide • Barocco & Carmina burana • Popelka • Sněhurka a sedm trpaslíků

OPERETA/MUZIKÁL

Mrazík • Fantom Londýna • Krásná Helena • Edith a Marlene • Evita • Kytice • Funny Girl • Sunset Boulevard • Ptákoviny podle Aristofana

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENÁ!

Prodej předplatného zahajujeme 15. 4. 2015!

www.ndm.cz